

la planenca
revista d'informació, opinió i debat

La boca aigua

Efectes del sol
sobre la pell

La colla Xiquets
del Pla de Cabra

La Festa de les Neus,
al Pla de Cabra

Futbol Australià
a Catalunya

La Planenca

Carrer Rèria, 1 43810 - El Pla
Telèfon i fax: 977 631 138
a/e: laplanenca@tinet.cat

Dipòsit Legal

B-44.234-2003

Edita:

Associació Cultural i Recreativa
Col·lectiu 1714

Tirada:

500 exemplars

La Planenca 24 ha

estat possible gràcies a:

Assumpció Moreno, Ana Sánchez, Lluís Estrada, Pepita Ferré, M. Carme Porrera, Josep Fontova, Pep Cunillera, Raquel Estrada, Fermí Bernardo, Jordi Marín, Gemma Estrada, Maties Masalles, Josefina Solé, Araceli Canela, Agnès Gibert, Nuri Estrada, Imma Abad, Manel Tosas, Alejandro Moreno, CEIP St. Ramon, Montserrat Iglesias, Joan Climent, Enric Contreras, Verònica Güell, Pep Baudés, Pere Moliner, Rita Montcusí, Abel Singla, Ebrima Ceesay, Família Estrada Milà, Mn. Joaquim Gras, Mn. Josep M. Font, Antoni Gavalda, Josep Torrents Manjón-Cabeza

Director: Lluís Estrada

Correcció lingüística:

Gemma Estrada

Disseny gràfic: Francesc Farré

Maquetació: Francesc Farré i Imma Abad

Impressió i fotomecànica:

El Vallenc, S.L.

Fotografies: Enric Fonts, Pep Cunillera, Joana Domínguez, Lluís Estrada, Fermí Bernardo, Jordi Marín, Raquel Estrada, Maties Masalles, Gemma Estrada, Alejandro Moreno, Enric Contreras, Joan Climent, Montserrat Iglesias, Agnès Gibert, Pere Moliner, Rita Montcusí, Abel Singla, Família Estrada Milà, Antoni Gavalda Josep Torrents Manjón-Cabeza, Carme C., Marc Lladó, Antonio Tocado

Foto Portada i contraportada:

Rita Montcusí

La Planenca no es responsabilitza de les opinions expressades en els articles d'opinió

editorial

L'Ingrid i la Judit han anat a buscar els nans a l'Ajuntament i els comencen a restaurar a baix a l'entrada i al jardí. El dia 14 han d'estar llestos i jo els faig unes quantes fotografies i els deixo la càmera. Durant el procés n'han fet moltíssimes i avui acaben de pintar l'últim nan. Durant tota la setmana les tinc a dispesa a totes hores i l'olor dels productes i el vernís se sent per la casa a totes hores. Com que la meua especialitat no és la història, i com que sovint ve la Meritxell Ferré a casa, li dic que podria escriure sobre els nans per a la propera planenca i truco al Lluís. Ell hi està d'acord, però coincideix que encara no té portada per aquest número de *La Planenca* i li sembla bé que li enviem unes quantes fotografies amb un petit article, però una recerca històrica sobre els nostres nans no és cosa d'un dia per l'altre ni d'improvisar, doncs requereix consultes a arxius i altres documents que historiadores com la Meritxell sabran fer molt ben fet amb temps necessari per a la propera planenca si s'escau. Ens agradaria molt.

Jo com que sempre em trobo al mig del jovent i la canalla que m'enreden per tot, els he escrit aquesta editorial que només pretén incentivar la curiositat per aquest tema, dir-vos que la Judit Cunillera Montcusí filla del Pla i l'Ingrid Bolaño Guivernau filla de Vilabella, llicenciades en Belles Arts que van estudiar juntes a Barcelona, s'han encarregat d'aquesta tasca. L'Ajuntament del Pla els ho va proposar i costejarà tot el procés amb la voluntat de conservar aquesta mostra del nostre patrimoni històric que té un valor incalculable. A la llarga caldrà guardar aquests nans i mostrar-los com a peces de museu a fi que no es malmetin més, doncs la restauració és costosa degut al material base que és molt antic. La seva reproducció en materials moderns i poc pesants permetria la continuïtat a les cercaviles i festes d'arreu amb més comoditat.

Ara tinc l'Amades al costat de l'ordinador i a la pàgina 26 del volum III surten dibuixats junt amb els gegants de Ripoll. Em lleigeixo fins la pàgina 90 i diu coses molt interessants sobre romanalles de religions antigues que es van afegir a les festes cristianes, pagania i cristianització que es van barrejar i en van sortir aquests elements tan vistosos i simbòlics com són els nans. Prenc el llibre a baix a l'entrada on estan tots exposats i veig que s'hi assemblen molt. El dibuix de l'Amades és del 1927. Podem estar molt satisfets de tenir avui dia els 10 nans ben conservats. Diuen que són centenaris i els segons més antics però la recerca històrica que ens ha promès la Meritxell resoldrà els nostres dubtes. Jo els recordo des de petita en ocasions festives, però el record que no puc esborrar i em ve com un acte reflex a la meua ment és a la golfa de l'abadia quan jo era monitora del grup de nens "Les panteres" en el que hi havia el Lluís Macabeu, el Josep Mª Rubinat, el Jaumet Montanyès, l'Antoni Escalivà, el Josep M. Maset, etc.

Allí el mossèn Cabayol ens deixava fer un cau i ens vam trobar una colla jugant a futbol amb els nans fent-los rodolar per la sala. Evidentment ho vam aturar doncs precisament la parròquia els havia recollit perquè no es malmetessin. A partir d'aquí ens els vam endur cap a casa al Pompeu Fabra número 11 i els vam posar en capsos grans amb el nom de cada nan. Abans i després van passar moltes coses que ja ens explicaran.

ÉS DE GRAN BELLESA CONTEMPLAR-LOS ALTRE COP, FELICITEM-NOS TOTS ELS PLANECS PER LA JOIA QUE TENIM I A L'AJUNTAMENT DEL NOSTRE POBLE PER VETLLAR LA SEVA CONSERVACIÓ.

Rita Montcusí Rovira

Editada amb la col·laboració de:

AJUNTAMENT
EL PLA DE SANTA MARIA

Consell Comarcal de l'Alt Camp

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

Caixa Tarragona

AQUEST ÉS UN ESPAI OBERT A LA PARTICIPACIÓ. LES CARTES ENVIADDES A AQUESTA SECCIÓ HAURAN DE SER BREUS. PODEU FER ARRIBAR LES COL·LABORACIONS A L'ADREÇA POSTAL DE LA REVISTA (CARRER RÈRIA NÚMERO 1), PER FAX AL 977 631 138, O BÉ, PER CORREU ELECTRÒNIC A: laplanenca@tinet.cat. NO ES PUBLICARAN CARTES AMB PSEUDÒNIM O INICIALS.

cartes

BOLOGNA, 20/6/2007

ROMA

(TOT I QUE NO PARLI D'ELLES, L'ARTICLE EL DEDICO A LES MEVES DUES PADRINES: CARMEN DONAIRE MARTÍNEZ I JOANA GUIMET ROIG)

Les sensacions més intenses les notes quan, vivint lluny de casa, com és el meu cas, tornes al poble. Hi ha llocs al món, però, que et poden fer sentir quasi quasi les mateixes sensacions o emocions.

He conegut Roma i m'ha deixat sense paraules, crec que per això no us he escrit abans, les paraules m'havien caigut al riu *Tevere!*

Vam arribar a Roma de nit, i quan entres a Roma venint de Bologna ho fas pel Gra, zona cementiri (el cementiri a Roma es diu el "Verano!") i, per tant, sembla una ciutat com una altra, tranquil·la.

Quan l'endemà vam començar a passejar per la Ciutat Eterna em va passar com a la pel·lícula "Rufufu", en italià "I Soliti Ignoti": els protagonistes, Gassman, Manfredi... d'esquena al Duomo de Milano pregunten on és el Duomo... doncs bé, jo no vaig preguntar res perquè vaig tenir la sort de pas-

sejar per Roma amb un romà, però mirava per terra, vaig aixecar el cap i em vaig trobar amb l'amfiteatre Flavio o Colosseo, impressionant. Després vam veure el Foro, Piazza Venezia, Fontana di Trevi, Piazza Spagna, Via del Corso, Monte Sant' Angelo, el Vaticà, Campo dei Fiori, Aventino, Catacombe... tombant i coneixent llocs de nit i de dia per 4 dies, però això no és el més important o el que jo us vull transmetre, molts de vosaltres ja heu estat a Roma, i coneixeu aquesta capital, però potser jo tinc la sort que fa quasi 5 anys que visc a Itàlia i conec la llengua, la cultura, la gent, a Roma parlen molt diferent de com parlem a Bologna i això fa que la ciutat sigui més atractiva.

Si coneixes Roma acompanyada per persones del lloc no coneixes la Roma turística només, coneixes també la Roma Roma, "quella vera", la Roma de les pel·lícules d'en Federico Fellini, la seva presència era molt viva a la capital italiana, sobretot a la Fontana di Trevi, us en recordeu quan a "La Dolce Vita", l'Anita Ekberg crida al Marcello, en Mastroianni, i els dos entren a la font? Doncs si us en recordeu ja heu entès que Roma és tota així, és com una pel·lícula, és un somni... se'm va escapar una frase al cap de dos dies de "viure" a Roma. Sempre he estat enamorada de Barce-

lona, ciutat molt estimada pels italians, però no vaig poder evitar de dir: "Quina llàstima, existeix una ciutat més maca que Barcelona?" No puc acabar sense dir que no he expressat ni una quarta part de les impressions que en mi va despertar la Ciutat Eterna. Però tres imatges conservo i conservaré per sempre de Roma: una, el fet que estigui damunt dels set Turons, "i Sette Colli" no crec que cap altra ciutat al món tingui tants jardins i tants arbres darrere dels semàfors, cotxes, motos, persones... els arbres mil·lenaris formen part de la ciutat. Dos, que els romans són les persones més simpàtiques, generoses i espontànies que us podeu imaginar. Tres, a Roma ningú passa el semàfor en verd.

Només per entendre els romans i per poder seguir les pel·lícules italianes dels anys 40, 50, 60, 70... i, actualment, les del Benigni, ha valgut la pena viure i conèixer la llengua italiana. De totes maneres, el poble, el meu Pla de Santa Maria, em fa sentir totes aquestes emocions, no serà mai tan maco com Roma, és impossible! siguem realistes! però és el poble i els records d'infància tenen un gran valor, segurament no tenen un valor artístic o cultural però sí un valor sentimental.

Fins aviat.

Verònica Güell Fernández

Índex

Editorial	2	Entrevista a Ebrima Ceesay	29
Cartes	3	Copsar la bellesa tot educant... ..	31
Safareig de notícies	4	Toponímia	32
Col·lectiu de dones del Pla	8	El poble ho ha volgut	34
Cuina Fàcil	10	Si la prestatgeria enraonés	35
La Boca Aigua	11	Els nostres gossos	36
Entre línies	12	La sang de cordó umbilical, font de vida	37
La Xiruca Foradada. De Colldejou a Tivissa	13	La colla xiquets del Pla de Cabra.....	39
Una estona de conte. Cotó fluix (Capítol II i III)	16	La Festa de les Neus, al Pla de Cabra.....	41
Sardanes i sardines	21	XIII Memorial Josep Ramon López	43
Club Patí~Patinatge Artístic.....	22	La prepotència	44
Efectes del sol sobre la pell	27	Futbol Australià a Catalunya	46

safareig de notícies

A l'abril s'inicià la construcció del consultori mèdic del Pla. El nou equipament tindrà una superfície de 281,5m² i amb la possibilitat d'ampliar-se. Per a portar a terme aquesta actuació es compta amb un pressupost de 473.436,10 euros i està prevista s'acabi el mes de setembre.

El dia 20 de maig vint-i-un joves varen rebre el sagrament de la Primera Comunió. 9 nois i 12 noies van rebre aquest sagrament per primera vegada de mans de mossèn Josep Maria Font i amb la companyia dels pares i familiars.

El dijous 24 de maig a les 10 del vespre a la Sala Parroquial la revista *La Planenca* organitzà un debat-tertúlia amb els candidats de les eleccions municipals del 27 de maig de 2007. Al debat hi assistiren Mateu Montserrat, de Convergència i Unió (CiU); Maite Canela, del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) i Manel Tosas, per Esquerra Republicana de Catalunya (ERC).

La revista *La Planenca* valorà positivament aquest debat com una bona oportunitat per conèixer i fer extensius quins són els reptes, i les propostes, que els candidats plantejaven. Cal dir que la ronda de preguntes no va

ser rotativa, sempre començaven i acabaven amb el mateixos entrevistats. És a dir: primer, Tosas; després, Canela, i, finalment, Montserrat. La qual cosa fou criticada per molts dels assistents.

Algunes de les sòcies del Col·lectiu de dones del Pla van visitar la Colònia Güell el dia 24 de maig. Un guia els ensenyà els elements més destacables, com la cripta, i a la tarda van anar al Teatre Nacional de Catalunya per veure l'obra *El Ventall*, d'Oscar Wilde.

Xerrada sota el títol "Una dieta equilibrada" organitzada pel Col·lectiu de Dones del Pla a càrrec de la nutricionista de la casa Nestlé. Un cop exposats els aliments que són beneficiosos pel nostre cos, preparà tres plats de realització ràpida, i finalment cadascuna

de les assistents va rebre un obsequi de la casa Nestlé.

En l'apartat d'opinió del setmanari *El Vallenc* Romuald Fonts passà llista a les actuacions mal fetes per l'anterior consistori en dos articles titulats: "Perquè m'estimo el Pla". En aquests culpa al govern de Mateu de la pèrdua de la construcció de l'Institut de Secundària, la construcció desmesurada de pisos, i d'altres incompetències de l'anterior govern.

Mateu Montserrat aconseguí una aplastant majoria absoluta a les locals del 27 de maig. Mateu es presentava a la reelecció però aquest cop ho feia sota els sigles de CIU i gràcies als resultats obtinguts governarà quatre anys més i amb l'ajuda de tres regidors més del seu partit. PSC i ERC, per contra, han perdut vots percentualment, un 8,33% i un 4,94%, respectivament.

JORDI CAPDEVILA
PINTOR

☎ 616 39 45 34

FOTOGRAFIA

La Cort, 17 - Tel. 977 600 668 - Fax: 977 614 215 - 43800 VALLS

Perruqueria

Vidal i Barraquer 2
Tel. 977 63 03 06
EL PLA DE STA. MARIA

CONSTRUCCIONS
ALBA - AUGÉ, S.L.

C/ Santes Creus, 13
Tel. 977 63 01 36
EL PLA DE SANTA MARIA

Resultats eleccions locals del 27 de maig de 2007

Nombre d'electors censats: 1.618
 Nombre de votants: 1.236
 Vots per ERC-Acord Municipal: 205
 Vots per CIU: 1.053
 Vots per PSC-Progrés Municipal: 211
 Vots en blanc: 26
 Vots nuls: 20
 CIU: 7 regidors, ERC i PSC: 2 regidors cadascun.

Cloenda del curs d'anglès per adults que organitza el Col·lectiu de dones del Pla el dia 31 de maig. La professora Montserrat Martínez i els seus alumnes van cloure el curs amb un sopar al restaurant Cal Vidal.

Ramon Drudis, catedràtic de sociologia de la Universitat de Castella la Mancha va fer una xerrada amb el títol "Dona, ahir i avui" el dia 5 de juny. En aquesta parlà de la dona des de l'edat mitjana fins l'actualitat i finalitzà amb un col·loqui entre el públic i el conferenciant.

Dia 9 de juny, acte de cloenda de temporada del Col·lectiu de dones del Pla. Com ja és habitual aquest col·lectiu organitza un àpat com a símbol de fi de temporada, que enguany ha consistit en un sopar de germanor en que hi assistiren 160 persones. També hi hagué una sessió de balls de saló amb l'exhibició de quatre parelles i, fi-

nalment, la festa clogué amb ball amb música en viu.

Diumenge 10 de juny els planencs celebraren un lluit Corpus Christi. Un cop més els joves que enguany han rebut la Primera Comunió han participat en aquesta celebració acompanyant la resta de feligresos per damunt de les catifes de flors que engalanaven els carrers.

El passat 11 de juny es signà un conveni de col·laboració entre el Banc de Sang i el Col·legi de Farmacèutics. L'objectiu d'aquest conveni és que les dues organitzacions col·laborin en la realització de campanyes d'informació i divulgació per promoure les donacions de sang a través de les oficines de farmàcia.

El Col·legi Sant Ramon del Pla de Santa Maria celebrà la seva festa de fi de curs el dia 16 de juny. Entre els diversos actes hi hagué un esmorzar popular, diversos tallers (de maquillatge, elaboració d'estels, sals de colors, collarets, imants per a la nevera i bombolles de sabó gegants), exposició de treballs dels alumnes, l'espectacle "La Màgia de l'aigua", festival dels alumnes que inclogué cançons, obres de teatre, danses i balls populars i es finalitzà la celebració amb un berenar-sopar.

El dia 19 de juny hi hagué un incendi al camí d'Alió que va cremar dues hectàrees de terrenys agrícoles. A mitjans de juliol hi hagué un altre incendi en el que es cremaren 2.000m² de rostoll.

El dia 21 de juny va tenir lloc un curs de cuina com a cloenda de les xerrades del Col·lectiu de Dones del Pla. La Casa Deco-Fruit de Tàrraga mostrà com

confeccionar amanides i macedònies, i clogué amb el sorteig dels plats preparats entre les assistents.

Celebració de la XXVla Festa del Patinatge de la Federació Catalana de Patinatge Territorial de Tarragona el dia 22 de juny al restaurant Masia del Pla. Després d'un magnífic sopar gaudiren de la gala de lliurament de guardons i distincions corresponents a la temporada 2006-2007, entre els quals cal destacar el que rebé Fermí Bernardo com a millor delegat de patinatge artístic, Mateu Montserrat per la promoció d'aquest esport, i al CP El Pla pel seu 40è aniversari.

Jornada de portes obertes a la piscina del Pla el dia 23 de juny. El motiu fou mostrar les obres de millora que s'han portat a terme darrerament, com "la platja de la piscina". L'endemà, per Sant Joan, ja es va obrir normalment.

L'Associació de Jubilats del Pla celebrà amb un esmorzar el segon aniversari de la seva creació i la revetlla de Sant Joan. L'àpat es realitzà al corral de cal Branca i consistí de "montaditos" variats, postres i pastís de segon aniversari.

Manel Nadal com a resposta a la proposta de la CEPTA en què reclama una

MARBRES I GRANITS
Pere Poveda

ANTIGA CASA MATARÍN

Per a la decoració,
 construcció i
 art funerari

Pol. Ind. Passatge Artesans, s/n
 Nau 8
 Tel. i Fax: 977 601 374
 43800 VALLS (Tarragona)

Escoda
 EMPRESA INSTAL·LADORA

J.M. Escoda S.L.
 Ptge. Licoristes, s/n - Pol. Ind.
 Tel. 977 600 534 - Fax 977 612 200
 43800 VALLS - Alt Camp

gran àrea logística entre Valls, Alió i el Pla de Santa Maria, on també s'hi ubicaria un aeroport de càrrega, digué que no es poden inventar nous projectes que provinquin d'interessos particulars ja que havent-hi l'aeroport de Reus no cal que se'n faci cap altre al Camp de Tarragona.

El dia 26 de juny el grup francès Alstom comprà la cooperativa catalana Ecotècnia, la qual té una planta de producció al polígon de la nostra població. Patrick Kron, president d'Alstom, no ha definit encara quins seran els seus objectius però ha avançat que no es conformaran amb la facturació actual, de 300 a 350 milions d'euros. La planta que hi ha a la nostra localitat, juntament amb quatre plantes més a Coreses (Zamora), Somozas i Río de Pozo (Galícia) i Buñuel (Navarra), dóna feina a 765 persones. Ecotècnia va ser constituïda el 1981 per estudiants de telecomunicacions i d'enginyeria que van fer una cooperativa.

Cap de setmana de sortides pel Club Patí El Pla els dies 30 de juny i 1 de juliol. Dissabte 30 van ser convidats a participar en el XXVIè Festival de Patinatge Artístic del Club Patí Valls on realitzaren la coreografia "Formigues enfrontades" en què hi participen patinadores del club vallenc i quedaren 3es al Campionat Territorial de grups cadets i 11es en el Campionat de Catalunya. I amb la coreografia "Velocitat urbana" quedaren en 3r lloc de la categoria B en el Trofeu del Pla. Diumenge, com a convidats a l'Espluga de Franco-lí, el club planenc escollí novament les mateixes coreografies per representar el club en aquest festival.

Durant el mes de juliol surt el quart Informatiu Municipal del Pla de Santa Maria. En aquest el reelegit alcalde de la localitat dóna les gràcies a tots els planencs i planenques per haver-los donat la seva confiança un cop més, s'explica la composició del nou consistori planenc i, finalment, hi ha un espai on es veuen expressades les opinions dels tres grups municipals.

Més d'un centenar de patinadors i patinadores participaren en el 32è festi-

val de patinatge artístic del Pla de Santa Maria el 7 de juliol. A més de diversos clubs com el Casal de l'Espluga de Franco-lí, CP Cambrils, Reus Deportiu, CP Valls i CE Vendrell també hi foren presents la parella de dansa formada per Albert Rovira i Ma. Carme Juncosa del CE Vendrell. Un cop finalitzat el festival hi hagué el sopar de fi de temporada.

Del 2 al 27 de juliol els nens del Pla van poder gaudir un any més de les "Convivències Estiu-Actiu". L'horari fou de les deu del matí a la una del migdia a les escoles, i s'hi feren jocs, tallers i activitats de piscina. També fan activitats de reforç escolar.

Durant els dies 11 i 12 de juliol els nens i nenes de la vila varen poder gaudir de l'espectacle que els oferia el Circ ambulat que aquests dies va fer estada a l'esplanada sota el Poble Nou.

En el primer ple del nou ajuntament es feu el repartiment de càrrecs del nou Govern Municipal. Mateu va prendre possessió del càrrec per segon cop consecutiu. Les tinences d'alcaldia són per Maria Teresa Ferré Vila, 1a Tinent d'alcalde i regidora d'Ensenyament i Serveis Socials; com a 2n Tinent i regidor d'Urbanisme, Obres i Serveis, Miquel Manresa Mateu, i Eulàlia Rovira com a 3a Tinent i regidora

de Finances i Sanitat. Lourdes Serrà, regidora de Cultura i Festes, Jose Agustín Rodríguez, d'Esports i Indústria, i Josep Torrents Manjón Cabeza, de Joventut.

Rosa Maria Canela, jutgessa de pau de Cabra del Camp i tècnica de turisme i promoció del municipi a la nostra vila, és l'autora del llibre "Els jutges de Pau. 150 anys al servei de la justícia". En aquest llibre, el darrer que publica Rosa Maria després de "Llegendes de la Conca de Barberà", es commemora la instauració dels jutges de pau, a més de ser un recull de vivències, reflexions, anècdotes, poemes, etc escrits per jutges de pau.

Durant els dies 11 i 13 de juliol tingueren lloc al Pavelló Municipal les proves físiques d'accés al cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya. Van ser 500 bombers els que van fer les proves de validació física al nostre municipi, però no seran les úniques que es faran en tot el territori català, en què es preveu que s'examinin més de 2.000 agents. Aquestes proves consten d'exercicis de manteniment, velocitat o resistència, no tenen com a objectiu l'accés al cos de bombers sinó que estan destinades als agents que ja en formen part.

El Pla de Santa Maria aprova en sessió plenària la desafecció del servei públic educatiu d'uns terrenys annexos al CEIP Sant Ramon per construir-hi la futura llar d'infants. També concorrerà a la convocatòria del Departament d'Educació per a la concessió de subvencions per la creació i consolidació de places per a infants de zero a tres anys.

El dia 14 de juliol tingué lloc el 21è Aplec de Sardanes "Aires Planencs" que organitza l'Associació "Amics de la Sardana". Les cobles Ciutat de Terrassa i Reus Jove van ser les encarregades de fer ballar a les gairebé 300 persones que s'aplegaren al Centre Cívic en la segona sessió de sardanes, després del sopar de germanor que consistí en una sardinada a càrrec de la Confraria de Pescadors de Tarragona.

L'Ajuntament del Pla es nega a requalificar més de 33 hectàrees de terreny situades dos quilòmetres al sud del nucli urbà de la nostra localitat adquirits pel Consorci de la Zona Franca. Mateu Montserrat ha manifestat que no vol que el polígon industrial creixi més i per això posarà tots els entrebancs que calgui per evitar que s'hi promogui cap activitat industrial.

El dia 20 de juliol els socis de la Penya Barcelonista del Pla de Santa Maria celebraren l'assemblea general al local social.

Festa del Barri del Carme el dia 21 de juliol. Els actes començaren a la tarda amb activitats pels petits i acabaren amb xocolatada per a tots els assistents. Al vespre hi hagué sopar al centre cívic a causa de l'amenaça de pluja i seguidament les dues-centes persones assistents van poder gaudir del ball a càrrec de l'organista Jordi Gómez que reuní tots els veïns del carrer.

Montserrat Iglesias, treballadora de l'ABS Alt Camp Oest, ha estat la responsable del primer curs de cuidadors no professionals. Aquest consta de 10 sessions i comptà amb l'assistència de 15 persones que en l'acte de cloenda celebrat el passat 27 de juliol van rebre els diplomes d'assistència. L'objectiu era el de millorar els coneixements i les habilitats de les persones que tenen al seu càrrec persones amb discapacitats o amb algun grau de dependència i que poguessin desenvolupar aquesta tasca amb tota efectivitat.

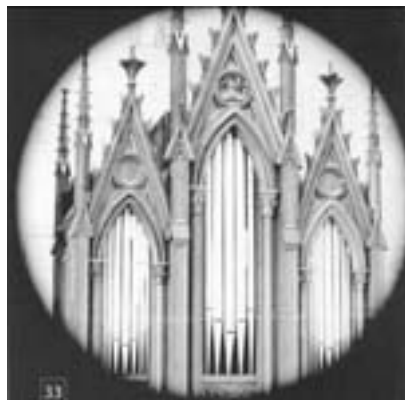
Celebració del Final de Temporada del Club de Tennis Pla el dia 28 de juliol. A més del sopar amb l'assistència de socis i simpatitzants, s'organitzà un minitorneig de tennis a les pistes on els socis que ho desitjaren pogueren jugar diversos partits amb la resta de socis.

El Club Patí Pla participà en l'onzè festival de patinatge de Roda de Barà el dia 29 de juliol. La coreografia escollida per participar fou "Formigues enfrontades" amb la qual demostraren el

bon moment en què es troba el club planenc.

El Pla celebrà la Festa de les Neus el primer cap de setmana d'agost. El dia 4 la festa s'encetà amb la popular repicada de campanes, seguit d'una cercavila pels carrers del poble amb els gegants i capgrossos de la vila, i de la pedregada de caramels a la plaça de l'Església. Al vespre la festa continuà a la plaça de Sant Ramon amb música en viu a càrrec del grup Shirkan amb coca i cava pels assistents. Diumenge hi hagué el rosari de l'Aurora i a continuació missa en honor a la Mare de Déu de les Neus amb la participació de la coral del Pla. També es celebrà la diada de la Gent Gran del Pla que consistí en un dinar i en l'espectacle Cel Magique. Finalment, la festa acabà amb ball de tarda amb el grup Shirkan.

Concert d'Orgue a l'Església Romànica d'El Pla de Santa Maria el dia 4 d'agost dins del XXVIIè Cicle Els Orgues de Catalunya. El concert anà a càrrec de Mercè Sanchís, a l'orgue, i als violins, el quartet A. Hinojosa, R. León, S. Puente i À. Galceran, en el qual tocaran peces de Vivaldi, Bach i Pachelbel.

El Pla va viure la Festa Major Grossa del dia 14 al 19 d'agost. Com cada any no hi podien faltar les cercaviles, els balls de tarda i de nit, els oficis solemnes, les ballades de sardanes, la cursa ciclista que enguany va arribar a la número trenta-dos, representacions de teatre per tots els gustos: espectacle amb la companyia La Cadira, teatre de la mà de Joan Pera amb l'obra *Òscar*,

una maleta, dues maletes, tres maletes; com també els actes esportius: diversos tornejos i partits de futbol i de tennis, tirada al plat i exhibició de billar, i els infantils, com els inflables a la piscina.

Del 6 al 10 d'agost un total de 74 nans han assistit un any més al Casal d'Estiu que enguany coincideix amb el 20è aniversari del Catesplai. Aquest cop el tema central és la cultura ameríndia, per això el casal porta el títol "Fem l'Índi". Les activitats s'han portat a terme a dos llocs diferents: el primer dia a l'abadia i la plaça de l'església i els quatre dies següents a la casa de colònies La Figuera de Castellnou de Bages. Esperem que s'ho hagin passat d'allò més bé!

El 14 d'agost de 2007 els nans Planencs sortiren tots empolainats. En els darrers anys han estat reparats diverses vegades. En una ocasió pel Rafel Vadrí; més endavant per la Carme Vives. Darrerament qui n'ha tingut cura és la Judit Cunillera Montcusí, filla del Pla, i l'Íngrid Bolaño Guivernau, filla de Vilabella, totes dues llicenciades en Belles Arts.

Cal dir que el capgrossos del Pla són dels més antics de Catalunya i estan recollits en el *Costumari Català* d'en Joan Amades.

El grup de rock Barricada oferirà un concert el dia 14 de setembre al Pla de Santa Maria. El grup pamplonenc que està de gira per arreu amb motiu del seu 25è aniversari té 18 discs fins a la data i infinitat de concerts a les espalles. A més, també hi actuarà el grup local Tan Me Fot i disc-jòqueis.

Col·lectiu de dones del Pla

PEPITA FERRÉ

TROBADA DE DONES DE L'ALT CAMP.

El dia 28 d'abril i organitzat per la Federació de Dones de l'Alt Camp, hi va haver la trobada anual que aquest any ha sigut a Santes Creus. Vam assistir a la Santa Missa, ens van fer una conferència junt amb un audiovisual i vam visitar el Monestir, que encara que més o menys totes hi havíem estat, mai havíem tingut ocasió que ens ho expliquessin tan bé. Vam dinar allí mateix, a Santes Creus, i després l'Ajuntament d'allí va obsequiar a totes les assistents amb una rèplica del Claustre del Palau de l'Abat. Ens ho vam passar molt bé.

Monestir de Santes Creus

SORTIDA. El dia 25 de maig vam anar a passar tot el dia fora. Vam marxar del Pla a 2/4 de 9 del matí i ens vam dirigir a Santa Coloma de Cervelló per visitar la Colònia Güell. Una noia molt agradable ens va fer de guia i encara que vam passar més de dues hores per aquells carrers no ho vam trobar gens pesat. Ens va explicar com el Sr. Eusebio Güell, fill del Sr. Joan Güell, va fer construir aquest conjunt urbà, una colònia industrial d'inspiració modernista per ús dels treballadors de la seva fàbrica tèxtil. Hi ha edificis destacables que conviden a fer una passejada per carrers i pinedes respirant la tranquil·litat que tot ho envolta.

El més destacat de la visita va ser l'Església (cripta). És una de les obres més

maques d'en Gaudí. Ens va meravellar tot amb general: les seves columnes, els vitralls, tot respirava aquest art tan maco que és el de Gaudí. Aquí experimenta amb noves tècniques arquitectòniques, crea lliurement una de les construccions de l'arquitectura moderna i integra arts diverses per generar un ambient que captiva a qualsevol visitant per la seva força i bellesa.

No obstant això, ho va haver de deixar abans d'acabar-ho per anar a Barcelona a continuar amb la Sagrada Família. Aquesta Cripta la va acabar el seu deixeble Josep M. Jujol.

Vam anar a dinar a la Rambla de Canaletes de Barcelona i després de dinar ens vam dirigir al Teatre Nacional de Catalunya per assistir a la representació de l'obra *El Ventall de Lady Windermere* d'Òscar Wilde. És una obra agradable: parla de veritats, de mentides, d'hipocresia i de doble moral. És una obra emocionant però també divertida i tots vam marxar molt satisfets, doncs generalment a gairebé tots nosaltres ens

agraden més aquest tipus d'obres que semblen una mica les que anàvem a veure quant érem joves. A les 9 del vespre ja érem a casa i encara vam tenir temps d'anar a sentir el col·loqui dels nostres alcaldables.

XERRADA. El dia 28 de maig a la Sala d'Actes de l'Ajuntament es va fer un curs de nutrició amb el tema "Dieta equilibrada" patrocinat per la casa NESTLÉ. La xerrada va anar a càrrec de la Patrícia, una noia que es veu que d'això en sap molt. Ens va comentar la classe d'alimentació a seguir per fer una dieta correcta que, al cap i a la fi, es resumeix en menjar com més variat millor i segons ella s'ha de menjar de tot però amb quantitats adequades. Ens va ensenyar la piràmide dels aliments bàsics on es veu clarament quins són els més necessaris per la nostra salut. També ens va recomanar beure molta aigua i fer al menys 1/2 hora d'exercici al dia com per exemple caminar, que això ho pot fer tothom.

Colònia Güell

Això va ser la part teòrica. En la pràctica ens va fer un menú fàcil al micro-ones que a totes ens van quedar ganes de provar-ho a casa nostra. En acabar ens va obsequiar a totes amb un bonic davantal, un drap de cuina i una manyopla.

XERRADA ESPECIAL. El dia 5 de juny vam tenir una xerrada molt especial. Vam tenir el goig i la satisfacció de tenir entre nosaltres al Sr. Raimon Drudis i Baldrich. Feia temps que ens havíem posat en contacte amb ell però degut als molts compromisos que té, ens hem hagut d'esperar fins ara. El Sr. Raimon Drudis és entre moltes altres coses Catedràtic en Sociologia de la Universitat de Castella la Manxa, però per damunt de tot és fill del Pla, i és per això que va acceptar gustós estar entre nosaltres per fer la xerrada.

El tema va ser "La Dona ahir i avui" i escoltant-lo ens vam adonar que fins ben entrat el segle XX la dona sempre havia estat considerada un ésser inferior. Va començar parlant de la llei Mosaica que era la de Moises, la filosofia grega i també del Dret Romà. La dona sempre estava per sota el nivell de l'home. Ens va citar autors i llibres anglesos i francesos, fins i tot dels Estats Units, i a tot arreu passava el mateix. La dona es va començar a alliberar quan va poder votar i després, de mica en mica, ha anat agafant independència i la més

important és la independència econòmica que s'ha aconseguit podent treballar en llocs similars als dels homes i així no cal demanar diners ni als pares ni al marit ni a ningú. Sembla ser que al nostre temps aquesta independència cada cop s'aconsegueix més.

Al final se li van formular algunes preguntes que ell molt amablement va respondre.

Gràcies Sr. Raimon.

FESTA DEL COL·LECTIU. El dissabte 9 de juny vam celebrar la festa anual del nostre Col·lectiu. Es va aprofitar la cloenda del curs de Ball de Saló i vam fer un sopar al Centre Cívic. Van assistir-hi més de 150 persones. Hem de dir que totes les activitats que fa aquest Col·lectiu tenen molta participació. Després de sopar vam poder gaudir d'un bonic espectacle. La parella de professors del ball de saló junt amb tres parelles més ens van fer una acurada exhibició. Van ballar el vals, el pasdoble, la samba, el tango, etc. i tot el públic va quedar molt complagut. En acabar l'exhibició hi va haver ball per tothom amb l'organista Pep Bové fins passades les dues de la matinada.

AMANIDES I MACEDÒNIES. El dia 21 de juny a les 4 de la tarda a la Sala d'Actes de l'Ajuntament hi va haver una demostració d'amanides i macedònies. Van venir unes noies de Tàrraga (la

Balls de Saló

Carla i la Romi) de la casa DECO-FRUIT i van venir carregades de fruita i verdura. Primer ens van fer macedònies, però d'una manera tan acurada que només de mirar-ho ja ens ho hauríem menjat. Van buidar una pinya i a més d'omplir-la de varies classes de fruita la van decorar com si fos una au. Després van buidar un meló i van fer el mateix amb una síndria. Tot, a més de ser bo, estava molt ben decorat.

Macedònia

Després van fer amanides: una tota de verdures i una altra la van fer de verdures i fruites tropicals. Estava tot molt ben presentat i la Romi, que és la que ho elaborava, ens anava explicant les propietats de les fruites i verdures que anava utilitzant. Va durar dues hores però van ser ben aprofitades i es van fer curtes. En acabar, van rifar tot el que havien preparat.

Aquesta ha estat la darrera activitat de la temporada, la pròxima començarà segurament el proper mes de setembre.

FE D'ERRADES

A *La Planenca* anterior, on s'informa del canvi de Junta d'aquest Col·lectiu, per error es va escriure com a tresorera Joana Montcusí, en lloc de Joana Dominguez Montcusí.

I on hi ha els noms de les Vocals hi falta el d'Anna Ma. Puig Junyent.

Xerrada Raimon Drudis

Cuina Fàcil

M. CARME PORRERA

Estimats planencs: a l'estiu, i amb ell, sembla que el menjar, també ha de ser d'estiu: vénen de gust coses lleugeres. Les receptes d'avui crec que són fresques i fàcils de fer, cosa que convida una vegada més als joves pares de família a posar-se a la cuina, quan arribeu de la platja i la mare està dutxant les criatures. Menjareu de gust, ella us ho agrairà molt, i sereu una família feliç.

TOMÀQUETS FARCITS

Ingredients (per a quatre persones)

4 tomàquets d'amanir grossos
200 gr. d'arròs
1 o 2 llaunes d'anxoves (segons mida)
1 llauna d'olives farcides
1 llauna de tonyina (segons mida)
1 ou
1/2 allet
oli d'oliva i unes gotetes de vinagre

Preparació

S'agafen els tomàquets i per la part del mànec, es fa una rodona, per buidar-los, un cop fet això, es guarda la polpa,

i els tomàquets es deixen de cara avall, perquè escorrin la mica d'aigua que puguin fer.

Es bull l'arròs, procurant no passar-se en la cocció, i al treure'l del foc, es posa a raig d'aigua freda, perquè així, perd tot el midó.

Es barreja l'arròs, amb la polpa, tallada a trossos petits, les anxoves, les olives partides a quarts, i la tonyina, es barreja bé, i es farceixen els tomàquets.

Es cobreixen amb la salsa maionesa, feta amb una mica d'all, segons el gust, unes gotetes de vinagre i l'oli, procurant que no quedi massa espessa.

Es cobreixen els tomàquets amb la salsa, procurant, fer la justeta, ja que a l'estiu és perillós que en sobri.

S'adornen amb enciam talladet ben petit al voltant dels tomàquets, i a sobre de cada un, s'hi posa una oliva.

POLLASTRE AL FORN

Ingredients (per a quatre persones)

1 pollastre a quarts
2 llimones

all i julivert (tallat ben petit)
sal i pebre
un raig d'oli

Preparació

En una safata del forn es col·loca el pollastre salpebrat, després, s'hi tira el suc de les llimones i, finalment, l'all i julivert.

Es posa al forn, prèviament escalfat i a mitja cocció, es tomba, i es fa la mateixa operació, amb els mateixos ingredients. També s'hi pot posar dos o tres grans d'all pelats, perquè agafin el gustet mentre es couen.

La duració de la cocció dependrà de la mida de la peça.

De postres us aconsello un "Gelat" de pastisseria.
Desitjo que us ho mengueu de gust.

Muralla Sant Antoni, 79 - 43800 Valls
Tel. 977 61 43 56 - josep_cat@eresmas.com

- Assegurances
- Serveis
- Gestió

C/ Montserrat, 15 Tel. 977 630 479 - Fax: 977 630 609
43810 El Pla de Santa Maria Mòbil 639 376 264
E-mail: assegurancesbatallavila@hotmail.com

ordinadors, xarxes i perifèrics
C/ Rària, 54 Baixos
43810 El Pla de Sta. Maria
Telèfon botiga/taller: 977 63 19 03
Mòbils: 626 19 85 16 / 649 07 01 24

La Boca Aigua

ABEL SINGLA

BESCUIT DE PINYA

El bescuit de pinya és un dels meus pastissos preferits, no és difícil de fer i dóna molt bon resultat. A més, si el poseu a la nevera ara a l'estiu entra molt bé. Una altra de les gràcies és que malgrat la pinya i una base de sucre cremat no embafa massa i li dóna un toc molt característic.

Ingredients

3 ous
190 g de mantega
190 g de sucre
190 g de farina
100 g de sucre per cremar
1 llauna de pinya en almívar
1 sobre de llevat

1. Començarem cremant el sucre. El millor és fer-ho en una paella antiadherent.

2. Un cop el tinguem fos, el posarem al fons d'un motlle antiadherent i el repartirem bé per tota la base.

3. Ara posarem la pinya sobre el sucre cremat donant-li la forma que més

gràcia ens faci. Això és a gust del consumidor.

4. Ja tenim el motlle a punt. Passem a la massa.

5. Primer de tot posarem el sucre i la mantega junts en un recipient i ho amassarem. Si fem servir un robot de cuina triarem l'eina d'amassar, normalment el garfi.

6. Quan quedi una massa uniforme i cremosa, ja hi podem afegir els tres ous.

7. Ara ja podem afegir la farina i el llevat, tamisats (passar la farina per un col·lador o tamís per tal d'airejar-la) tots dos. També us aconsello que feu servir el batedor per aquesta darrera part del procés.

8. Finalment, posarem la massa al

motlle que hem preparat abans i 40 minuts al forn a 180 graus.

9. Doncs ja ho tenim. Ara cal esperar que es refredi abans de desemmotllar-lo. Si voleu, abans de desemmotllar-lo podeu pintar-lo amb l'almívar de la pinya que us hagi quedat. El cert és que jo no ho he fet mai. No he trobat que li fes falta, així no l'endolceixo més, però sobre gustos no hi ha res escrit, així que feu el que us sembli millor.

Espero que us hagi agradat, i us animo a passar pel web "La boca aigua" a <http://www.labocaigua.com/> si voleu més receptes.

Abat Llort, 8 - Tel. 977 613 504
Passeig de l'Estació, 33 - Tel. 977 600 113

Fax: 977 614 323

www.cansaladeriapons.com

VALLS

Entre línies

MATIES MASALLES

"Vivim en la il·lusió i l'aparença de les coses. Existeix una realitat però no l'entendem. Quan ho compreguem, comprovarem que no som res. En no ser res, som totes les coses. Això és tot".

Kalu Rinpoché

ENTRE LÍNIES

Si vaig per un camí errat, pot ser bo que em perdi perquè d'altra manera no em plantejaré el tornar enrere i mirar d'encetar la via adequada.

Quan surto del dentista de treure'm un queixal no me'n sento però la infermera m'adverteix inequívocament de no mossegar-me la llengua.

La sobreprotecció infantil produeix adolescents insegurs.

El dia que passo necessitat descobreixo amics i amigues que no ho eren tant.

És un clàssic el d'aquell que perd l'avió que acabarà estavellant-se.

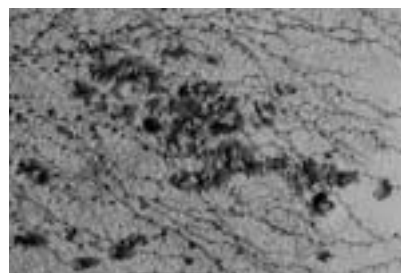
La vida és complexa, sorprenent i paradoxal i el refranyer castellà l'encerta quan afirma allò que "no hay mal que por bien no venga" i el refranyer català torna a encertar-la quan, més murri, remata irònic "no hi ha mal que cent anys duri".

Efectivament, parlo del tema del mal i del dolor. El budisme zen afirma que no

hi ha accés a "la il·luminació" sense aflicció.

Stanislav Grof, la màxima autoritat en psicologia transpersonal, afirma: "Encara que no puguem eliminar el mal de l'ordre universal de les coses, podem transformar-nos i desenvolupar formes radicalment diferents d'enfrontar-nos amb el costat fosc de l'existència".

"L'apagada" de Barcelona ens aporta la consciència sobre la vulnerabilitat del nostre sistema energètic i ens pot esperonar a cercar sistemes alternatius de provisió energètica menys depenent d'una xarxa general.

El segrest del "Jueves", per posar un altre exemple proper, ens allibera sobre la pervivència d'un sector social caspós amb molt de poder que encara ens cal neutralitzar.

Que un jove acabi espantat a l'hospital en companyia de familiars després de prendre un enteogen ens rebel·la que cal acostar-se amb respecte, maduresa i coneixement als deslloradors d'estats de consciència alterats.

Relativitzar mal i dolor no és menystenir-los, sinó redimensionar-los. Lluny de fer una apologia del "tot si val", aquesta reflexió hauria de portar a una mirada més tendra i menys afectada sobre els daltabaixos personals.

A la fi, aquesta tragicomèdia que vivim en cos carnal desapareixerà.

És estiu. Ara no plou i estic mandrós per escriure.

Us desitjo un bon estiu.

Pâtisserie

Santacana

C/ de la Cort, 18
Tel. 977 60 14 68
43800 VALLS

De Colldejou a Tivissa

PEP CUNILLERA C.E. LA XIRUCA FORADADA

Aquest títol de quatre paraules ens ha suposat dues etapes caminades a l'octubre i novembre de 2006. Caminant, caminant, vas descobrint magnífiques raconades del nostre país, allunyades de les grans propagandes turístiques i, per tant, desconegudes per la majoria de nosaltres que ens delim per recórrer quilòmetres i quilòmetres per a conèixer món i ens oblidem que, aquí al costat, a tocar de la mà, el món també existeix.

El 29 d'octubre anàrem de Colldejou, al Baix Camp, fins a Capçanes, al Priorat, traspasant la serra i el poblet de Llaberia (700 m) situat al bell mig dels petits altiplans que queden a les parts elevades de la serra. El primer tram de la jornada va consistir en refer l'últim tram de camí que havíem fet al final de la cinquena etapa en sentit descendent. Ara tocava pujar des dels 431 m del poble de Colldejou fins els 662 m del Coll del Guix. Com que el dia es presenta magnífic, són les 9 del matí i els joves xirucaires estan forts, la pujada per l'ample camí es fa en menys de 3/4 d'hora, la qual cosa provoca algunes queixes dels no tan joves. Es deixa a la dreta el sender que puja a la Mola, avui s'ha de pujar cap a l'esquerra. Només es permet una petita pausa per agafar aire, s'ha de seguir endavant fins a la font de l'Abellar. S'han fet les 10 i és un bon moment per esmorzar al voltant de la bassa que recull l'aigua.

Un cop refets comença la pujada pel camí dels Revolts, un autèntic camí de bast, d'origen medieval, molt ben fet, amb trams empedrats, amb marges de

A Colldejou preparats per caminar. Són les 9 del matí

contenció i amb ziga-zagues sostingudes per superar el fort desnivell. Per sort es manté, encara, molt ben conservat. No sabem qui el va dissenyar, però de ben segur podria donar algunes lliçons als enginyers actuals. El camí transcorre entremig del bosc espès a la solana de la Serra de Llaberia i ens permet superar la seva imponent cinglera calcària pel Portell de la Miranda (783 m) que ens ofereix una magnífica visió de l'interior de la Serra i una perspectiva impressionant de la Mola de Colldejou.

En una mitja horeta entrem al poblet de Llaberia (700 m) del municipi de Tivissa pel camí de Colldejou. Només hi té dos

carrers: el del Forn i el de l'Església. Es pot visitar el Museu del transport a bast, amb un horari de visites concertades amb anterioritat, i l'església romànica dels segles

La Mola de Colldejou des del Portell

ECO-MOBLE
DISTRIBUIDOR
MOBLES DE CUINA

àmbit

Polígon Industrial, s/n • Apartat Correus, 407

Telèfon: 977 60 33 83 • Fax: 977 61 40 95

e-mail: cuinesambit@terra.es

Per conèixer el nom de la casa

XII i XIII, recentment restaurada, que va ser bastida damunt d'una construcció d'origen àrab; està dedicada a Sant Joan Degollat. Pels visitants com nosaltres el poble és de postal, amb la majoria de cases de pedra i amb rajoles a la portada amb el nom de la mateixa i un motiu floral o d'indicador d'ofici. Podem trobar cal Masega (amb espigues d'ordi), cal Jaume (amb olives), cal Ballarin (amb un mestre de cases), cal Miquel (amb ametlles), ca Riba (amb escut senyorial)...

Per les cases obertes tot l'any i sempre, dues o tres si no recordo malament, la cosa potser ja no resulta tan bucòlica. L'electricitat l'obtenen amb 13 panells de 30 plaques solars cadascun i, segons la Dolors de Cal Ramon, a la tarda no dóna prou potència per aguantar les neveres i l'aigua calenta i a casa seva les fa anar amb butà. No hi ha botigues, la poca terra és poc productiva i la carretera que els uneix amb Pradit i Tivissa, déu n'hi do!

Sortim del poble pel camí de Capçanes i anem descendint progressivament, passant per la font de l'Horta i deixant moltes feixes antigament conreades i

ara recuperades pel bosc, fins arribar al capdamunt de la cinglera oest de la serra de Llaberia, que cau verticalment sobre una zona impressionant de barrancs i espadats. Durant 1/2 hora el sender baixa fortament ben arrapat

el nom del mas. Aquest indret s'ha convertit en una zona d'esbarjo a hora i mitja de Capçanes (223 m), que és el poble on finalitzarem l'etapa després de deixar el GR i passar pel racó de la Sendal on el regalim de l'aigua sobre les roques ha esculpit petites joies escultòriques.

Pels camins d'aquesta zona s'ha senyalitzat la Ruta del Carresclet per homenatjar al fill il·lustre del poble i donar a conèixer els indrets que va trepitjar quan feia carbó d'alzina –de carrasca, que en diuen

A Llaberia davant el museu de Transport a bast

a la vertical paret de roca tot resseguint el Barranc del Tortó; al fons on s'ajunten barrancs procedents de la zona de Llaberia i també de la serra de Montalt, es coneix amb el nom de La Fou –paraula antiga que vol dir *barranc, pas estret*– on l'aigua brolla ufanosa. A partir d'aquí el cabal va creixent i a partir del mas de la Vall el corrent d'aigua adopta

i d'aquí el nom de Carrasclat– o quan lluitava durant la guerra de Successió contra l'exèrcit borbònic i els seus partidaris, ja fos com a capitost de fusellers dins l'exèrcit austriacista o dels guerrillers que trobaven refugi per aquests verals.

– Què no sabeu qui era En Carrasclat? Llegiu aquesta petita ressenya extreta del programa de TV3 Històries de Catalunya.

Baixant arran de cinglera, cap a La Fou.

L'aigua és vida, i a La Fou també

Estàtua del Carrascllet

PERE JOAN BARCELÓ I ANGUERA, EL CARRASCLET

(Capçanes 1682 - Breisach el Vell 1743)
Guerriller.

Va emprendre accions contra l'exèrcit borbònic tant durant la guerra de Successió com després.

El seu pare, Francesc Barceló, va ser capità de fusellers de les forces de l'arxiduc Carles d'Àustria i va morir en una acció a Móra d'Ebre, durant la guerra de Successió. Pere Joan va participar en la lluita i va ser alferes de la companyia. El 1714, en rendir-se Barcelona, va sol·licitar el perdó i es va retirar a Marçà. Amb tot, va ser empresonat dues vegades i va aconseguir de fugir a la serra de Llaberia, des d'on va emprendre accions d'una gran audàcia contra l'exèrcit borbònic, amb un grup reduït de guerrillers.

El 1718, en el context imminent de guerra entre la Quàdruple Aliança (que aplegava els països de la Gran Aliança de l'Haia i França) i Espanya, va ser investit del càrrec de coronel de fusellers de muntanya per lluitar contra les forces filipistes. Va comandar vuit mil milicians i va emprendre accions al Priorat, al Camp de Tarragona, a la Ribera d'Ebre i a la Terra Alta.

Com autèntics "fusellers", ai perdó, xirucaires, disposats a arribar fins a Tivissa

Pel desembre del 1719 oficialment la guerra s'havia acabat, però grups de partidaris de les llibertats i constitucions de Catalunya continuaven lluitant contra la justícia borbònica. El 5 de desembre, les tropes de Carrascllet atacaren Valls. La seva intenció era retre, assaltar i saquejar la vila de Valls que s'havia mantingut fidel a l'autoritat borbònica. Però la ciutat va resistir gràcies a les esquadres comandades per Pere Anton Veciana, que en aquell moment era sotsbatlle de Valls. Aquestes esquadres van ser l'embrió dels Mossos d'Esquadra, el primer cos policial català.

El 1720, un cop acabades les hostilitats, va refusar la incorporació amb el grau de coronel a l'exèrcit francès i es va exiliar a Viena, on l'emperador Carles VI li va donar terres a Hongria i una paga de coronel. El 1734 va mobilitzar una companyia de voluntaris catalans contra l'ocupació borbònica de Nàpols. Detingut per les forces borbòniques, va ser empresonat a Cadis. Alliberat el 1740, es va desplaçar a Viena, on va organitzar una nova companyia de voluntaris catalans

en el context de la guerra de Successió d'Àustria.

Va morir en combat a Breisach el Vell el 1743, on va ser enterrat amb honors militars.

Tot un personatge, veritat? Si en voleu saber més, busqueu a la xarxa els reportatges del web prioratdigital.com.

El monument erigit a Capçanes a l'insigne personatge fou el punt final a la sisena etapa i el punt de partida de la setena. Així doncs, a 2/4 de 10 del dia 6 de novembre, en Carrascllet desitjava una bona

Esmorzant assegudes als marges de les feixes de ceps abans de pujar cap el coll de Montalt

LA P BAR • RESTAURANT
PLACETA

- MENÚ DIARI
- PLATS COMBINATS
- GRAN VARIETAT DE TAPES

Plaça de la Vila, 4 • 43810 EL PLA DE STA. MARIA
Tel. 977 63 11 24 • Mòbil: 635 32 46 24 / 625 87 77 63

ignasi
peruqueria • barberia

C/ La Réria, 61
Tel. 977 630 329
43810 El Pla
de Sta. Maria

Tivissa ens dóna la benvinguda

caminada a tots el xirucaies que havien d'arribar a Tivissa. El primer tram de la jornada consistí en refer el camí pel costat del barranc de la Vall o riera de Capçanes, però aquesta vegada de pujada, fins a enllaçar de nou amb el GR-7, el nostre guia que ens menarà fins a Fredes. Les primeres rampes de la serra de Montalt, el temps d'esmorzar i uns quants dubtes a l'hora de triar el recorregut que no passés exactament pel mateix lloc que la jornada anterior, van crear certs neguits entre el personal que s'esvaïren en trobar el pals indicadors i una bona recer entre els marges d'unes feixes de ceps ben treballades i amb bones vistes sobre la vall de La Vall.

A les 11 el sender s'entafora entre una espessa vegetació i s'enfila ràpidament fins el coll de Montalt (602 m) al peu mateix del cim del mateix nom (748 m). Tot i ser novembre, el bon dia amb un sol resplendent, el fort desnivell, el ritme de pujar (a 2/4 de 12 ja hi érem) i la panxa plena fa que més d'un hagi de treure el mocador de la butxaca per eixugar-se la suor.

El coll va planejant durant una bona estona i el sender passa entre túnels

d'alzines, pins i altres arbustos, fins a deixar enrera el cim i obrir-se de ple a sobre les enfonsades terres de la cubeta de Móra travessada per *Lo Riu*, tal com es coneix l'Ebre per les seves terres. Veiem allà lluny les dues Mores, la d'Ebre i la Nova que vigilen com a bones germanes les dues ribes del riu. Ara la vegetació és més esclarissada i els troncs negres ens recorden que el foc conviu entre nosaltres i actua ràpidament quan se li presenta l'ocasió. Perdem alçada tot seguint el desnivell que marca el barranc que recull les aigües del cim Montalt. Gairebé al fons, però encara entre muntanyes, el barranc esdevé més important degut a que es fon amb d'altres que provenen de la carena del Montalt, de la serra de Coll de Fatxes i de les Moles que és cap on haurem de pujar. Seguint barranc avall sortiríem al poble de Serra d'Almos en menys de 3/4 d'hora. Una pujada bastant forteta ens fa guanyar el coll de les Moles (460 m) que ens permetrà contemplar els pobles de la Ribera i del Priorat. Una mica més enllà, en un altre collet, podem contemplar Tivissa (309 m), enturonada a les parts

Tot i ser novembre, algú ha de treure el mocador per eixugar-se la suor abans d'arribar al coll de Montalt.

baixes de la serra del seu mateix nom. A través de l'objectiu de la càmera el poble sembla a tocar, però encara en tenim per una estona. Baixem de les Moles fins travessar el fons del seu barranc (280 m) per fer l'últim esforç abans d'entrar al poble –a les 3 de la tarda–, on ens rep un conjunt escultòric amb el lema Tibisi Sex Domiti, nom romà inscrit en les restes de nombroses àmfores trobades a l'antic forn romà situat a partida de l'Aumedina, ben a prop d'on ens trobem.

Però de Tivissa ja tindrem temps de parlar-ne. Una torta de peu més forta del compte durant el descens de les Moles i algun entrebanc digestiu no desllueixen l'harmonia arquitectònica dels antics rentadors, que ens acullen per dinar. En acabar, un cafetó al bar del càmping i a cap a casa a esperar una altra jornada de senderisme.

Els rentadors ens serveixen de menjador.

SERRALLERIA AMB INOX • FERRO
SOLDADURA AMB ALUMINI

**SERRALLERIA
A. MOLINA**

C/ Treball, 10 - Tel./Fax: 977 630 624
43810 EL PLA DE SANTA MARIA (Tarragona)

Taller **SEGARRA**

SERVEI DE GRUA PERMANENT
Anton Segarra Güell

Avda. Gaudí, s/n - Tel. 977 63 00 03 - El Pla de Sta. Maria

Una estona de conte

COTÓ FLUIX (Capítol II)

AGNÈS GIBERT

L'endemà a les nou del matí tots esperaven l'autocar. Era el primer any d'institut de la Tàlita, i el canvi del col·legi i de professors no li estava agradant. I, a més a més sovint tenia la sensació que no aprenia gaire. És a dir, o bé feien coses que ja havien donat, o bé si eren matèries noves el ritme era tan lent, que al final resultava més avorrit que si ja ho haguessin fet a primària. Només es divertia a les classes d'educació física i a les de música. Les classes d'educació física eren divertides perquè sovint feien circuits i danses o sessions d'expressió corporal. El professor d'aquesta assignatura era totalment diferent al de l'escola d'abans, on normalment jugaven partits de futbol o bàsquet, o saltaven a corda. Tot i que el bàsquet li agradava.

– Vinga nois, amunt! –va fer el professor d'educació física quan va arribar l'autocar. El professor d'educació física sempre venia a les excursions.

Un cop a dalt es van fer les típiques parrelletes, i la Tàlita no se sentia del tot còmoda. El seu grupet d'amics de primària se n'havien anat a estudiar en un institut privat, però els seus pares van decidir que anés al públic. La Tàlita es va asseure sola, a la banda de la finestra. Mentre recordava l'explicació del seu oncle sobre Poblet. «Poblet és un monestir que pertany a l'ordre del Císter. I els tres primers abats són Robert, Alderic i Esteve. I a part...»

– Per què seus sola? –va preguntar una noia que s'havia assegut al seu costat sense dir-li res.

– Què? –la Tàlita encara pensava en els abats de Poblet.

– Que com és que seus tota sola? –va repetir la noia.

– Perquè encara no conec gaire a la gent –va fer al final la Tàlita.

– Ja portem més de mig curs. –va dir la noia.

«No ho entenc, s'asseu aquí i em sotmet a un interrogatori sense més ni més» va pensar la Tàlita.

– És veritat. I tu, com és que no seus amb ningú? –va contestar la Tàlita.

– Sec amb tu, no? –va dir la noia com si s'estranyés de la pregunta.

La Tàlita se la va mirar i no va dir res més. Tornà a posar la vista més enllà de la finestra, i pensava que el nom de l'abat Alderic li recordava a la llista dels reis gots que el seu oncle li deia que els hi feien aprendre de memòria i repetir «com un lloro» quan ells eren petits.

– Quin rollo. –va dir en sec la noia del costat.

– A mi m'agrada... –va respondre la Tàlita. Acte seguit s'adonà que no era una bona resposta. No estava gaire ben vist pels companys que algú s'interessés per quelcom que no fos mofar-se del professor, escoltar música enllaunada o passar de tot.

– Per què? –la noia semblava intrigada.

– Mira, almenys no fem classe –la Tàlita va pensar que aquesta fóra una bona

manera de dissimular la seua resposta primera.

– Ah. Però segueixo pensant que és un rollo. Saps on anem? –la noia persistia.

– A Poblet.

– A fer què?

– És un monestir. A visitar-lo suposo.

– Ho veus? Un rollo. –va concloure la noia.

La Tàlita no va dir res. A dins de l'autocar hi havia un xivarrri considerable. No obstant la Tàlita no sentia gens d'enrenou, no es podia treure del cap la Cotó Fluix. Ahir li havia explicat al pare, amb pèls i senyals, l'escena del veterinari "mussol". El pare va dir que tant bon punt arribés la mare durien la Cotó Fluix a un altre veterinari amb una mica de cara i ulls.

«I si és massa tard?» li va preguntar la Tàlita, però el pare no semblava tant preocupat per la Cotó Fluix com per tenir apunt el sopar, i els papers de la feina per l'endemà. «Tot s'arreglarà, ja ho veuràs», va ser la resposta final del pare.

La Tàlita deixà els seus pensaments de banda un cop arribats a Poblet. Allà els esperava un monjo que els faria de guia. L'oncle Ton li havia explicat que els monjos de Poblet no parlaven mai, perquè havien fet vot de silenci. I que només n'hi havia un que podia enraonar, que n'era el portaveu i també qui realitzava les visites guiades.

RAMÓN MAGRIÑÁ BATALLA, S.A.

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ

CARRETERA MONTBLANC, 14
TELÈFONS 977 60 02 10 - 977 60 03 32
FAX 977 60 33 02

43800 VALLS

La Tàlita no acaba d'entendre perquè algú havia decidit de callar sempre, si bé ella mateixa sovint no tenia ganes de dir res. L'oncle Ton li digué que fer un vot vol dir fer una promesa, i encara que nosaltres no en compreguéssim el motiu, calia respectar-ho.

La visita va començar:

– L'ordre cistercenc entra als Països Catalans a mitjans s. XII en vida de Bernat Claravall i... –les explicacions del monjo eren entretingudes, tot i que la Tàlita dubtava que se l'escoltés algú a part d'ella mateixa i el professor d'educació física. «Ni tant sols els altres "profes"» va pensar.

– Un moment! –La Tàlita va fer un salt que va sorprendre a tothom, al monjo i tot– Què, què és aquest quadre? –va preguntar finalment.

– T'interessa l'art, noieta? –va fer el monjo, que, així de més a prop, li semblà bona persona.

– No... Bé, sí, aquest quadre... –la Tàlita quequejava.

– No en sé l'autor, de fet crec que ningú el sap. Però si hi estàs tan interessada et puc donar el nom de qui el va donar. Et sembla bé?

La Tàlita no parava de mirar el quadre, no s'ho podia creure. Allà dibuixat hi havia un anyellet com el seu, blanc completament i amb una taqueta rossa a costat de l'ull. Però el més inquietant és que duia una cinta granat que li rodejava el coll amb un nom escrit amb lletres daurades... "Cotó Fluix". «És impossible», va dir-se.

– També te'n puc dir una altra cosa... –va afegir el monjo, fent esperar tots els companys i professor i centrant l'atenció només en la Tàlita– Conta la llegenda que l'amo d'aquest anyell estava molt preocupat perquè el benet en poc temps s'havia aprimat molt, i tenia el musell fred i sec i...

– Musell? –va preguntar la Tàlita amb uns ulls com a plats.

– El nassarró d'alguns animals també se n'hi diu musell –va explicar-li el monjo– i com et deia, cada dia estava més trist.

– I... Al final es va morir, no? –va dir la Tàlita amb els ulls mig plorosos.

– No, no perquè l'amo de l'anyell va poder trobar algú que li va curar el be...

– Qui? Qui? –va fer la Tàlita cada cop més neguitosa.

– Veig que tens molt d'interès, no sé si pel quadre, per l'autor o... l'anyellet –va dir-li el monjo amb un somriure.

La Tàlita es va posar vermella, i pensava que tothom l'estava mirant «evidentment, sinó aquesta rotllana tot tombant meu, de què» va pensar. Però li era ben igual, va continuar.

– Si us plau me'n pot dir més coses? –la Tàlita seguia preguntant.

– La donació del quadre és del senyor Ginjolita, i et diré que, aquest home, també va donar un llibre on relatava força coses del seu dia a dia, el que se'n diu una biografia i...

– On és? –per tercera vegada la Tàlita va tallar literalment el monjo, que no perdia pas la paciència davant de les contínues interrupcions de la noia.

– A Mallorca, al Monestir de Santa Maria de la Real. –va contestar el monjo.

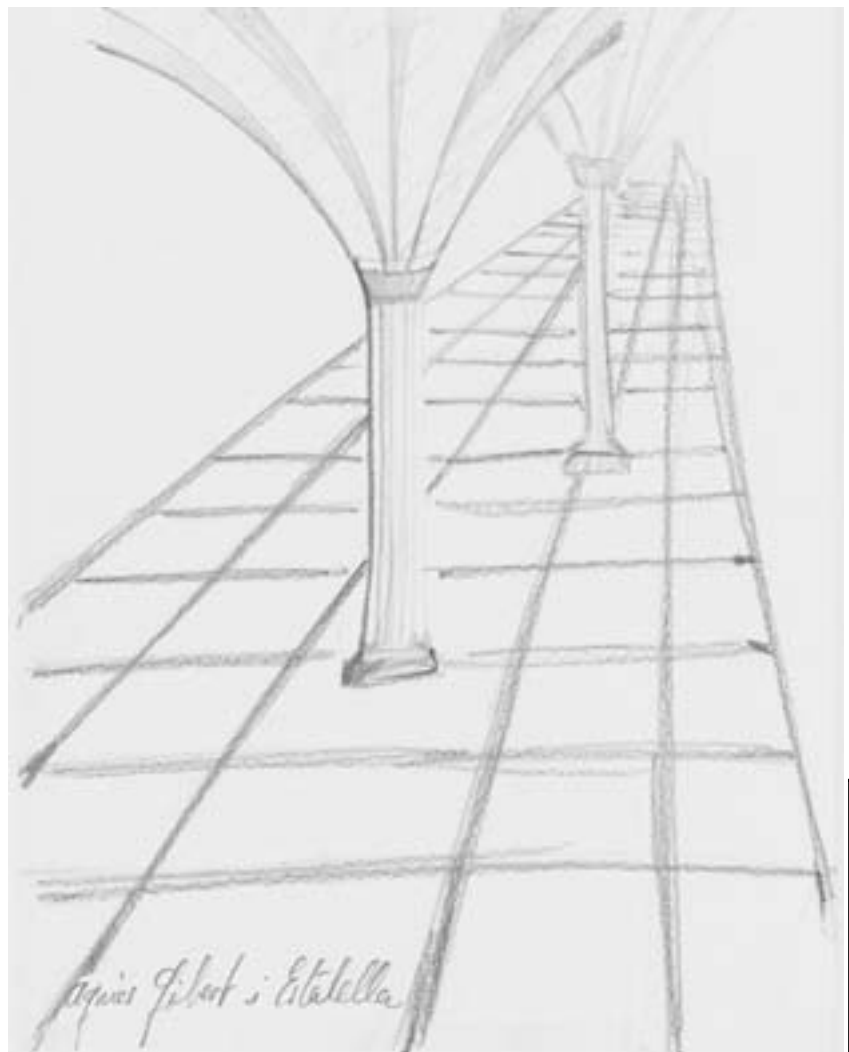
La Tàlita va fer un gran sospir. Recordà que l'oncle Ton li explicà que els monestirs cistercens s'estenien per arreu dels Països Catalans, fins al País Valencià i les Balears.

No sabia pas com, però havia de trobar la manera que algú pogués anar a Mallorca i...

Però que estrany tot plegat. Un quadre, un be amb la mateixa taca... I que es deia com el seu... I si era una broma? Sí, home, havien penjat un quadre al Monestir de Santa Maria de Poblet i el monjo havia participat de bon grat... I què més!

La Tàlita no sabia quina opció era més increïble.

La sala capitular del monestir de Poblet omplia amb aquestes formes difuminades el cap de la Tàlita, mentre sopava amb l'oncle Ton

Sardanes i sardines

ARACELI CANELA

Pot semblar un acudit fàcil, d'aquells que fèiem quan érem petits o potser un joc de paraules. Però de fet és el resum dels elements que formen part del nostre aplec. Si busquem la definició d'aplec al diccionari hi trobem que és: "reunió de gent, generalment a l'aire lliure, amb motiu d'una festa o celebració determinada". Així doncs, parlem de "l'aplec del cargol" a Lleida on la gent hi va a menjar cargols i un aplec de sardanes també hauria de ser una reunió de gent per gaudir de la nostra dansa. D'una banda ho és, però amb un bon arròs o una sardinada com la que fem des de fa uns anys, l'aplec és més reeixit. En la nostra reunió d'aquest any, ens hi vam aplegar uns dos-cents, molts socis i força persones vingudes d'altres llocs. La ballada de la tarda a la plaça de Sant Ramon feia goig i la continuació de l'aplec al centre cívic va acabar d'arrodonir la festa. I aquest any vam tenir una innovació que, a tots els que veiem que la sardana va minvant poc a poc, ens va fer molta il·lusió.

Des de fa uns anys els nens i nenes de 5è i 6è de primària del CEIP Sant Ramon tenen l'oportunitat d'aprendre a ballar sardanes amb una monitora. La directora del centre, Ma. Carme Compte, ens va proposar que aquests nens i nenes ballessin una sardana que havien estat assatjant durant el curs. Ens va semblar una molt bona idea i les cobles es van avenir a posar-la en el seu repertori. Des de l'escola van fer una crida a tots els alumnes i pares i en van acudir uns

quants, potser menys dels que esperàvem, però amb ganes de fer la seva exhibició. En la seva rotllana ens hi vam barrejar uns quants de grans i jo vaig ballar al costat d'un noi que, després he sabut, es diu Mohamed. Cal dir que van ballar de meravella i em van venir a la memòria aquells assatjos, quan teniem més o menys la seva edat, al convent de les monges.

Em vaig adonar que la sardana no s'acabarà, sempre i quan hi hagi gent motivada per aprendre a ballar i impulsors, com en aquest cas l'escola, que ho in-

clouin en les seves activitats. Aquests nens i nenes són la nova generació que ho ha de mantenir i, tot i que el curs s'hagi acabat i estem de vacances, ja hi ha dies perquè aquests alumnes puguin demostrar tot el que han après.

Aquest any durant la festa major, a part de les sardanes habituals del dia 15, s'ha recuperat aquella ballada de tarda a la Réria, fet que, des de l'entitat, agraim a la regidoria de Cultura del nostre Ajuntament. Esperem que també s'hi aplegui molta gent i que puguem tornar a ballar grans i petits. Mohamed, t'hi espero!

PEIXATERIA
ALVAR

C/ Réria, 51
Tel. 977 630 038
EL PLA DE STA. MARIA

Cansaladeria
CAN BESSÓ

ELABORACIÓ PRÒPIA
Plaça Verdaguer, 13 - Tel. 977 63 00 09
43810 **EL PLA DE STA. MARIA**

Club Patí~Patinatge Artístic

FERMÍ BERNARDO

XXVena FESTA DEL PATINATGE DE LA FEDERACIÓ CATALANA DE PATINATGE TERRITORIAL DE TARRAGONA

El dia 22 de juny, al restaurant Masia del Pla, es celebrà la XXVena Festa del Patinatge de la Federació Catalana de Patinatge Territorial de Tarragona. Aquest esdeveniment ha estat organitzat conjuntament per la F.C.P. Territorial de Tarragona i pel Club Patí El Pla de Santa Maria que durant aquest any celebra el seu 40è aniversari (1967-2007).

La Festa del Patinatge reuneix des de fa 26 anys a tots aquells clubs i persones de la província vinculades amb el món del patí que volen acompanyar als patinadors, jugadors i clubs guardonats al llarg de la temporada.

En aquesta ocasió prop de dues-centes persones acudiren a la cita anual i després de sopar gaudiren de la gala de lliurament dels guardons i distincions corresponents a la temporada 2006-2007. L'acte fou presidit pel Sr. Francesc Aguiló (Delegat Territorial d'Esports de la Generalitat de Catalunya), pel Sr. Ramon Basiana (President de la Federació Catalana de Patinatge), pel Sr. Rafel Serrano (President de la Federació Catalana de Patinatge Territorial de Tarragona), pel Sr. Mateu Montserrat (Alcalde del Pla de Santa Maria), pel Sr. José Rodríguez (Regidor d'esports de l'ajuntament del Pla de Santa Maria) i per la Sra. Teresa Sisquella (Presidenta del Club Patí).

Abans de començar el sopar tots els presents a l'acte reberen un petit obse-

qui del nostre club amb motiu del 40è aniversari.

GUARDONS CORRESPONENTS A LA TEMPORADA 2006-2007

GUARDÓ AL MÈRIT ESPORTIU DE 1r NIVELL

Laura Sánchez- Reus Deportiu

- 1a Campionat de Catalunya de patinatge.
- 1a Campionat d'Espanya de patinatge.
- 3a Campionat d'Europa de patinatge.
- 4a Campionat Mundial de patinatge.

GUARDÓ AL MÈRIT ESPORTIU 2n NIVELL

Equip sènior- Reus Deportiu

- Campió supercopa d'Espanya d'hoquei.

Marc Gual- Reus Deportiu

- Campió d'Europa selecció sènior d'hoquei.

Lluís Teixidó- Reus Deportiu

- Campió d'Europa selecció sènior d'hoquei.

M. Carme Juncosa- C.E. Vendrell

- 1a Campionat de Catalunya parelles dansa.

El Sr. Francesc Aguiló, Delegat Territorial d'Esports de la Generalitat de Catalunya, lliurant un trofeu a l'Albert Rovira (C.E. Vendrell) (Foto: Carme C.)

- 2a Campionat d'Espanya de parelles dansa.

Albert Rovira- C.E. Vendrell

- 1r Campionat de Catalunya parelles dansa.
- 2n Campionat d'Espanya de parelles dansa.

Júlia Ventura- C.P. L'Aldea

- 1a Campionat d'Espanya juvenil de patinatge.
- 5a Campionat d'Europa juvenil de patinatge.

Mireia Faiges- Reus Deportiu

- 1a Campionat de Catalunya cadet de patinatge.
- 2a Campionat d'Espanya cadet de patinatge.
- 4a Campionat d'Europa cadet de patinatge.

Antoni Guarque- Reus Deportiu

- 1rs Campionat Espanya seleccions autonòmiques infantil d'hoquei.

Josep M. Barberà- Entrenador

- 1rs Campionat Espanya seleccions autonòmiques infantil d'hoquei.

El Sr. Ramon Basiana, president de la Federació Catalana de Patinatge, lliurant diferents trofeus i guardons (Foto: Carme C.)

Perruqueria

MONTSERRAT

C/ Réria, 11 • Tel. 977 63 11 93
El Pla de Santa Maria

PASTISSERIA

C/ La Réria, 35
Tel. 977 630 018
43810 El Pla de Sta. Maria

ROVIRA

El Sr. Rafel Serrano, President de la Federació Catalana de Patinatge Territorial de Tarragona, lliurant un trofeu commemoratiu del 40è aniversari a la Sra. Teresa Sisqueña, presidenta del Club Patí (Foto: Carme C.)

El Sr. Mateu Montserrat, alcalde del Pla de Santa Maria, lliurant diferents trofeus i guardons (Foto: Carme C.)

El Sr. José Rodríguez, regidor d'esports de l'ajuntament del Pla de Santa Maria, lliurant diferents trofeus i guardons (Foto: Carme C.)

Xavier López- Reus Deportiu

- 1r Campionat de Catalunya juvenil de patinatge.
- 2r Campionat d'Espanya juvenil de patinatge.
- 4t Campionat d'Europa juvenil de patinatge.

Irene Espuny- Escola Ampostina

- 1a Campionat de Catalunya aleví parelles de patinatge.
- 1a Campionat d'Espanya aleví parelles de patinatge.

Pau Forés- Escola Ampostina

- 1r Campionat de Catalunya aleví parelles de patinatge.
- 1r Campionat d'Espanya aleví parelles de patinatge.

GUARDÓ AL MERIT ESPORTIU 3r NIVELL

Emma de Vargás- C.P. Calafell

- 4a Campionat d'Espanya de figures de patinatge.

Agustí Quesada- C.P. Amposta

- 1r Campionat de Catalunya junior de patinatge.

Jasmina Martínez- C.P. L'Aldea

- 5a Campionat d'Espanya cadet de patinatge.

"Trencat Fronteres"- Reus Deportiu

- 3r Campionat d'Espanya grup xou gran patinatge.

"Oblidats"- Reus Deportiu

- 4t Campionat d'Espanya grup xou petit patinatge.

"Crema i regeneració del bosc" - C.P. L'Aldea

- 5è Campionat d'Espanya grup xou gran patinatge.

"Bactèries"- Reus Deportiu

- 2n Camp. de Catalunya grup xou cadet patinatge.

DISTINCIONS ESPECIALS

C.P. Calafell

- Ascens a 1a Nacional Catalana d'hoquei patins.

Reus Deportiu

- Ascens a 1a Catalana d'hoquei patins.

C.P. Flix

- Ascens a 1a Catalana d'hoquei patins.

Carme García- Casal de l'Espluga

- Millor delegat d'hoquei.

Fermí Bernardo- C.P. El Pla de Sta. Maria

- Millor delegat de patinatge artístic.

DISTINCIÓ AL MERIT FEDERATIU

A PERSONES I ENTITATS

Antoni Salvadó- Ex-arbitre

- Per la promoció del nostre esport.

Carles Colomer

- Per la promoció del nostre esport.

Mateu Montserrat- Alcalde del Pla

- Per la promoció del nostre esport.

C.P. El Pla de Santa Maria

- Pel seu 40è aniversari (1967-2007).

CAMPIONATS TERRITORIALS 2006-2007

BENJAMINS: 1. C.H. Vila-seca "A" / 2. Reus Deportiu "A" / 3. C.E. Vendrell "A".
ALEVINS: 1. Reus Deportiu "A" / 2. C.P. Flix / 3. Reus Deportiu "B".

INFANTILS: 1. C.H. Vila-seca "A" / 2. Reus Deportiu "A" / 3. C.H. Vila-seca "B"
JUVENILS: 1. Reus Deportiu / 2. C.H. Vila-seca / 3. C.P. Valls.

JUNIORS: 1. C.H. Vila-seca "A" / 2. Reus Deportiu / 3. C.P. Calafell.

2a CATALANA: 1. Reus Deportiu / 2. C.P. Flix / 3. C.H.P. Amposta.

TROFEU A L'ESPORTIVITAT "ANDREU SANTACANA"

BENJAMINS: C.E. Vendrell "A".

ALEVINS: Reus Deportiu "A".

INFANTILS: Reus Deportiu "B".

JUVENILS: C.P. Calafell.

JUNIORS: C.H. Vila-seca.

2a CATALANA: C.H.P. Amposta.

Algunes de les autoritats presents a l'acte (Foto: Marc Lladó)

Vista general del menjador (Foto: Marc Lladó)

Festival del C.P. Valls

XXIIè FESTIVAL DEL C.P. VALLS

El dissabte 30 de juny els patinadors planencs van ser convidats a participar amb una coreografia en el XXIIè Festival de Patinatge Artístic del Club Patí Valls.

A la primera part el nostre club realitzà la coreografia "Formigues enfrontades" amb la que, amb col·laboració de patinadors del C.P. Valls, quedàrem 3rs al Campionat Territorial de grups cadets i 11ens en el Campionat de Catalunya. Durant la segona part realitzàrem la coreografia "Velocitat urbana". Aquesta coreografia queda classificada en 3r lloc de la categoria "B" en el Trofeu del Pla.

FESTIVAL DEL CASAL DE L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ

El diumenge 1 de juliol, a la tarda, ens desplaçàrem a l'Espluga de Francolí on també havíem estat convidats a participar en el festival de patinatge. Novament les coreografies escollides per par-

ticipar en aquest festival foren "Formigues enfrontades" i "Velocitat urbana". Una vegada més els nostres patinadors varen demostrar les seves possibilitats de futur en el món del patinatge i les seves actuacions foren molt ovacionades pel públic assistent.

32è FESTIVAL DE PATINATGE ARTÍSTIC DEL CLUB PATÍ EL PLA DE SANTA MARIA (1975 - 2007)

El dissabte dia 7 de juliol, a les 7 de la tarda, es va celebrar el "32è FESTIVAL DE PATINATGE ARTÍSTIC". En aquest festival intervingueren més d'un centenar de

Festival del Casal de l'Espluga

Cartells del 32è FESTIVAL dissenyats per Isaac Gracià Celma

patinadores i patinadors de diferents clubs de la nostra província. El públic assistent, unes sis-centes persones, va poder gaudir de les coreografies realitzades pel Casal de l'Espluga de Francolí, pel Club Patí Cambrils, pel Club Patí Llorenç del Penedès, pel Reus Deportiu, pel Club Patí Valls, pel Club Esportiu Vendrell i pel nostre club, que celebrava el 40è aniversari de la seva fundació (1967-2007). Tots els assistents, a més a més de gaudir amb totes i cadascuna de les coreografies del festival, varen presenciar les magnífiques actuacions del Reus Deportiu amb la coreografia "Fàbrica de dummies" (Campions territorials, Sots-campions de Catalunya, Sots-campions d'Espanya, Sots-campions d'Europa i properament participaran al Campionat del Món que es celebrarà a Austràlia), del Club Esportiu Vendrell amb la de la parella de dansa formada per l'Albert Rovira i la Mª Carme Juncosa (Campions Territorials, Campions de Catalunya, Sots-campions d'Espanya i 8ens al Campionat d'Europa del 2006 i properament participaran en el Campionat d'Europa 2007), amb la co-

reografia "Formigues enfrontades" del Club Patí El Pla de Santa Maria amb tres patinadores del C.P. Valls (Tercers al Campionat Territorials i onzens al Campionat de Catalunya) entre d'altres coreografies que també han assolit magnífics resultats en els campionats provincials i de Catalunya.

PROGRAMA DEL 32è FESTIVAL DE PATINATGE ARTÍSTIC

1. DESFILADA. Totes les patinadores i patinadors del club: Yeray Alberola, Judith Alberola, Glòria Amenòs, Daniel Artigal, Anna Bernardo, Maria Bernardo, Jennifer Bosoka, Georgina Canela, Jaume Cardó,

Desfilada inicial del C. P. El Pla de Santa Maria (Foto: Antonio Tocado)

ASSESSORIA JURÍDICA - LABORAL

Eva Jubany i Busquets
 Graduada social
 Tèc. Sup. Prevenció
 de riscos laborals

C/ González Alba, 6
 Tels. 977 60 03 27
 977 61 43 97
 Fax: 977 61 33 58
 ndpg@tinet.fut.es
 43800 VALLS (Tgna)

Coreografia "Gatets" del C. P. El Pla de Santa Maria (Foto: Antonio Tocado)

Grup xou cadet. 4ts al Campionat Territorial i 12ns al Camp. de Catalunya.

6. REUS DEPORTIU. "Fàbrica de dummies" Grup xou gran. Campions territorials, sots-campions de Catalunya, sots-campions d'Espanya i sots-campions d'Europa. Properament participaran al Campionat del Món a Austràlia.

7. "DÒMINO"

Judith Alberola, Anna Bernardo, Jennifer Bosoka, Estela Fernández, Maria

Coreografia "Dòmino" del C. P. El Pla de Santa Maria (Foto: Antonio Tocado)

Anna Casañas, Judit Egea, Núria Fernández, Estela Fernández, Mar Fonts, Maria Fonts, Sara González, Arantxa Martín, Elsa Martínez, Desireé Medina, Sandra Medina, Nayla Morales, Jordi Murtró, Gisela Murtró, Abril Ormaechea, Zaira Ormaechea, Laia Pérez, Judith Piñol, Ariadna Salas, Sandra Salcedo, Montserrat Serra, Elisabeth Tocado, Anna Vadrí, Aina Valverde, Izaskun Velez, Sònia Vicente i Camila B. Villafañe

2. C. P. VALLS. "Sonàmbuls"

3. C. E. VENDRELL. "Hèrcules" Parella de dansa. Sandra Sánchez i Sergi Bonsoms.

4. "GATETS"

- Anna Casañas, Judit Egea, Núria Fernández, Mar Fonts, Sara González, Arantxa Martín, Abril Ormaechea, Judith Piñol, Ariadna Salas, Montserrat Serra i Anna Vadrí.

5. C. P. CAMBRILS. "Somni de neu"

Coreografia "Grease" del C. P. El Pla de Santa Maria (Foto: Antonio Tocado)

**CONSTRUCCIONS
MACABEU**

Assumpció Moreno i Mateu

Tel i fax: 977 631 138 · EL PLA DE STA. MARIA
macabeu@tinet.cat

**EINES • PINTURES • MATERIAL
ELÈCTRIC • MATERIAL AIGUA**

CARLES R. FERRÉ I SOBERANO

La Rèria, 50 - Tel. 977 631 007
43810 el Pla de Sta. Maria
(Tarragona)

E-mail: crfs@tinet.fut.es

"Velocitat urbana" del C. P. El Pla de Santa Maria (Foto: Antonio Tocado)

Fonts, Nayla Morales, Gisela Murtró, Zaira Ormaechea, Elisabeth Tocado i Aina Valverde

8. C. P. LLORENÇ DEL PENEDÈS. "La il·lusió de volar"

Grup xou petit. 1rs al Campionat Territorial. 9ns al Camp. de Catalunya.

9. REUS DEPORTIU. "80's"

Grup xou cadet. 2ns al Trofeu del Pla (categoria A)

10. "VELOCITAT URBANA"

Grup xou de debutants. 3rs al Trofeu del Pla (categoria B)

Judith Alberola, Yeray Alberola, Anna Bernardo, Jennifer Bosoka, Anna Casañas, Judit Egea, Núria Fernández, Estela Fernández, Mar Fonts, Maria Fonts, Sara González, Arantxa Martín, Nayla Morales, Gisela Murtró, Abril Ormaechea, Judith Piñol, Ariadna Salas,

Montserrat Serra, Elisabeth Tocado, Anna Vadri, Aina Valverde, Sònia Vicente

11. CASAL DE L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ "Vol en formació"

Grup xou petit. 3rs al Campionat Territorial. 14ns al Camp. de Catalunya.

12. C.E. VENDRELL. "El zorro"

Parella de dansa sènior. Albert Rovira i Mª Carme Juncosa. Campions Territorials, campions de Catalunya, sots-campions d'Espanya i 8ns al campionat d'Europa 2006. Properament participaran al campionat d'Europa 2007.

13. C. P. EL PLA i C. P. VALLS "FORMIGUES ENFRONTADES"

Grup xou cadet. 3rs Campionat territorial. 11ns al campionat de Catalunya.

Maria Bernardo, Georgina Canela, Meritxell García, Elsa Martínez, Natàlia Medina, Jordi Murtró, Zaira Ormaechea, Laia Pérez, Noèlia Rull i Sandra Salcedo.

14. CLOENDA. Totes les patinadores i patinadors dels clubs participants

COREOGRAFIES: Elisabet Ballesté Esteve i Laia Borregan Marsillach.

MONITORES: Aida Garganté Sisquella i Glòria Amenòs Serra.

Coreografia "Formigues enfrentades" del C.P. El Pla de Santa Maria - C.P. Valls (Foto: Antonio Tocado)

Av. Gaudí, 1
43810 El Pla de Sta. Maria
(Alt Camp)
Tel. 977 631 326

Gent al sopar (Foto: Antonio Tocado)

SOPAR FI DE TEMPORADA

Un cop finalitzat el festival, a les 10 de la nit, al Centre Cívic "La Pista" (bressol del hoquei i del patinatge al Pla de Santa Maria) es va realitzar el tradicional SOPAR FI DE TEMPORADA. Aquest sopar es fa coincidir amb la data de realització del festival de patinatge artístic i serveix com a cloenda de la temporada d'hoquei i del festival de patinatge. És un sopar obert i poden assistir-hi totes les persones que vulguin prèvia inscripció encara que la major part dels assistents estan vinculats d'una manera o altra amb el Club Patí ja siguin patinadors o jugadors en actiu, antics patinadors i jugadors, simpatitzants, etc. En l'edició d'aquest any hi assistiren unes cent trenta persones.

Al final del sopar es va realitzar el tradicional sorteig de productes donats per empreses col·laboradores del nostre club.

Després de sopar la festa continuà amb música en directe i ball al mateix Centre Cívic. En definitiva una agradable vetllada que segurament es continuarà repetint en pròximes edicions.

11è FESTIVAL DEL CLUB PATÍ RODA DE BARÀ

El diumenge dia 29 de juliol els patinadors planencs es desplaçaren a la localitat de Roda de Barà on un any més hàviem estat convidats a participar en el festival de patinatge. La coreografia escollida per participar en aquest festival fou "Formigues enfrontades".

rosaestrada
perruqueria

c/rèria núm. 27 43810 el pla de sta. maria t.977 631 844 m.645 894 723

Carnisseria
ANGUELA
POLLASTRES A L'AST (festius)
C/ Rèria, 32 • Tel. 977 63 00 84
El Pla de Santa Maria

Efectes del sol sobre la pell

ALEJANDRO MORENO

El sol és imprescindible per la vida a la terra. És gràcies a la seva energia que a la terra hi ha vida:

– La calor que ens envia, permet la vida a la terra, doncs sense ella la terra suportaria temperatures impensablement baixes, incompatibles amb la vida.

– És gràcies a la llum del sol que les plantes verdes, mitjançant la funció clorofíl·lica, produeixen aliments orgànics. Els aliments orgànics són els únics que poden ésser metabolitzats pels animals, entre ells pels homes. Fa milers d'anys va intervenir fins i tot en la producció per part de la natura en la producció dels hidrocarburs: productes orgànics.

– La llum solar és el gran futur en la producció d'energia neta, en la producció de calor i d'electricitat fotovoltaica.

RELACIÓ DE LA HUMANITAT AMB EL SOL

– Des de molt antic la relació amb el sol ha estat com agent benefactor, i se li va donar la categoria de déu, per moltes cultures. Se li han ofert obsequis i sacrificis, a canvi de demanar-li tota mena de beneficis i proteccions.

– Sempre s'ha tingut al sol com a agent de salut i als malalts se'ls ha recomanat prendre el sol. Els sanatoris per malalties respiratòries sempre han estat situats en llocs ventilats i ben assolellats.

– Les persones ben morenes tenen un aspecte més saludable, per això durant el temps d'oci hi ha l'hàbit de prendre el sol i fer una sèrie de activitats a l'aire lliure. En aquest país hi ha una indús-

tria molt important que té a veure amb activitats basades en l'ús del sol, activitats pels infants, esports, ...

– Fa uns anys, era un senyal de baixa classe social tenir la pell bruna típica de la pagesia, per això algunes dones s'enfarinaven la cara per donar a entendre que no treballaven a l'aire lliure.

Les radiacions del sol inclouen pràcticament tot l'espectre electromagnètic, una gran part són filtrades a l'atmosfera i no arriben a la superfície. Més del 95% de la radiació solar que arriba són les radiacions ultraviolades que comprenen la llum visible i la infraroja. La capa d'ozó és un important filtre.

La radiació infraroja és potencialment nociva per la pell: provoca cremades solars, fotosensibilitat per fàrmacs, fotoenvelliment cutani, càncer, ...

Quan la radiació arriba al cos, una part s'absorbeix per la pell, una altra part es reflexa i l'altra penetra a l'interior de l'organisme. Això es veu modificat per la sudoració de l'esport que millora la hidratació de la pell.

Les radiacions ultravioletes són la principal causa de càncer cutani professional, malgrat no estigui reconegut com a tal.

En els darrers anys, la capacitat de fer mal dels raigs del sol ha augmentat, doncs arrel de les activitats de l'home, s'ha reduït de manera molt important la capa d'ozó, un important fotoprotector natural.

El sol de la muntanya també té potencial per cremar, sobretot els dies clars.

Especialment a la neu, doncs, aquesta fa de mirall i transmet tota la llum.

EFFECTES DE LA RADIACIÓ SOLAR

Efectes aguts:

– Eritema solar: inflamació envermellida.
– Bronzejat: coloració més fosca de la pell, per oxidació de la melanina de la pell, és un dels efectes que més es busca del sol, dóna un aspecte saludable.

Aquest efecte cal que sigui progressiu, donant a la pell un temps per adaptar-se.
– Síntesi de vitamina - D que actua en la regulació de la calç. La llum ultravioleta al penetrar en la pell transforma la provitamina D3 en Vitamina D3. La Vitamina D, és imprescindible pel nostre esquelet, contra la osteoporosi.

– Engruiximent de la pell fins 2-3 mesos, es duu a terme una producció de capes de cèl·lules per tal de obtenir una major protecció. Aquesta reacció dóna lloc a un envelliment de la pell provocada per la llum solar. Persones molt exposades al sol, tenen més arrugues a la cara, visible sobretot en les persones del camp que passaven llargues hores al camp i no s'hidrataven la pell. Aquesta va ésser una de les primeres diferències, fa anys, de l'aspecte a la cara entre les persones del camp i la ciutat. En l'actualitat les persones amb activitats a l'aire lliure es protegeixen més la pell, per exemple amb hidratació. Però la moda del bronzejat abusiu exposa a l'envelliment de la pell d'una part important de la població: xerosi (pell resseca), arrugues, ta-

Francesc Anglés

ELECTRICISTA i LAMPISTA

Claus a l'acte

43810 El Pla de Santa Maria

Josep M. Ferré Soberano

Electrodomèstics Ferré

Servei d'assistència tècnica

La Rèria, 48- 50 Tel. 977 63 03 04
Email: jmferre@tinet.org
EL PLA DE STA. MARIA
43810 TARRAGONA

ques fosques, pèrdua d'elasticitat i lluminositat.

– Tumors per les radiacions solars: modifiquen el DNA de les cèl·lules de la pell i es provoquen mutacions cel·lulars, que creixen de manera descontrolada provocant càncer de pell: queratosis actínica, carcinoma basocel·lular, espinocel·lular, melanoma.

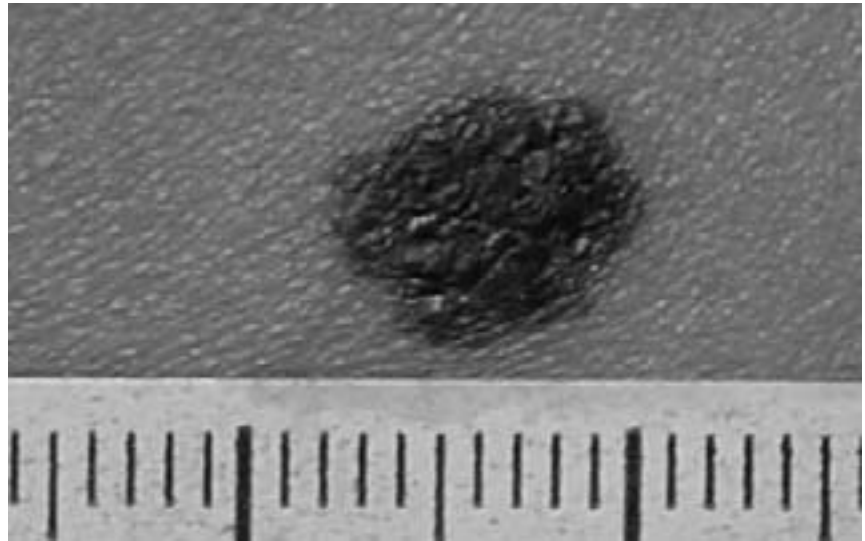
FOTOPROTECCIÓ

Per tal d'evitar els efectes de la llum ultravioleta a la pell:

– Fotoprotecció natural: evitar el sol entre les 11 i les 15 hores solars, i roba adequada, millor de cotó, barret i ulleres de sol.

– Hi ha diversos tipus de pell, pell molt blanca ha d'ésser molt prudent en la seva exposició doncs mai es bronzeja, les pells més fosques toleren millor el sol amb el bronzejat.

– Els filtres fotoprotectors solars, són substàncies que detenen parcialment les radiacions ultravioletes, això redueix l'eritema de la pell i la inflamació provocats per la radiació infrarroja. Es valora la seva eficàcia segons la seva potència, que s'indica amb un número que fa referència al poder de reducció dels efectes de la llum sobre la pell: FPS (Factor de Protecció Solar), és un mètode estandarditzat a Europa. Cal valorar si un producte és resistent a l'aigua si suporta 2 immersions de 20 minuts, n'hi ha que es mantenen actives després de 4 immersions. Cal tenir present

que hi poden haver reaccions d'al·lèrgia a algun producte del fotoprotector, aleshores caldria canviar el producte.

– Es recomana no exposar els menors de 6 mesos a la llum solar: tenen menys contingut de melanina, i no poden suar, per la qual cosa són més sensibles.

– Cal fer l'advertiment que el fet d'haver-se posat un fotoprotector no evita els efectes nocius del sol, doncs poden donar una falsa seguretat i amb això allarguem la nostra exposició al sol, al perdre-li la por. Malgrat l'ús d'aquests productes cal fer exposicions al començament molt breus, per poder-les allargar a mida que anem prenent color.

– Voldria dir, que sobretot hem d'ésser prudents en el moment d'exposar-nos al sol, per poder-ne gaudir dels seus

efectes benefactors, i estalviar-nos els seus efectes nocius.

– Cal insistir en grups de risc que treballen a l'aire lliure com la construcció i la pagesia han de dur roba adequada per evitar exposicions excessives.

MESURES A PRENDRE EN CAS D'EXPOSICIÓ EXCESSIVA

– Refrescar la pell i hidratar-la: refrescar la pell amb aigua estalviem les cremades locals i refrescarem el cos.

– Evitar la febre: el cos ha absorbit força calor. Banyes d'aigua, beure molts líquids, es podria prendre paracetamol per fer baixar la temperatura.

– En cas de cremades i/o alteració de l'estat general caldria consultar els serveis sanitaris.

PLUVINET
ROBA D'HOME
La Cort, 5 - VALLS

ALDO
Perruqueria - Perfums - Regals
C/ del Teatre, 6 i 8
Tel. 977 60 31 56
Jaume Huguet, 6
Tel. 977 60 32 51
VALLS

VALLS
MONTBLANC
SARRAL
EL PLA DE STA. MARIA
Tels. 629 30 30 21
977 63 05 18

TAXIS
Joan i Carme

TRANSPORT D'EMPRESES
PARTICULAR, ESCOLAR, ETC...
TRAMITEM SEGURETAT SOCIAL
COTXES DE 4 I 6 PLACES

Entrevista a Ebrima Ceesay

RAQUEL ESTRADA

ORIGINARI DE GÀMBIA

Ebrima Ceesay va néixer fa 42 anys a Gàmbia, un país petit situat a la banda atlàntica d'Àfrica travessat d'esquerra a dreta pel riu que porta el seu mateix nom. Va obtenir la independència d'Anglaterra el 1965 i el 1970 es va constituir com a República. La seva població és de procedència, cultura i religió diversa.

Més del 40% dels habitants de Gàmbia són, com l'Ebrima, mandingues, una cultura que també s'estén per Guinea Bissau, Guinea Conakry, Libèria, Senegal i Sierra Leone. La seva llengua pròpia és el mandinga, un idioma amb varietats dialectals força accentuades. La societat mandinga és patriarcal i està estructurada per classes: els més ben posicionats són, a més dels nobles, els comerciants i els grangers, entre altres. La majoria són musulmans, tot i que conserven ritus locals molt arrelats.

A Gàmbia l'Ebrima Ceesay era agricultor, com la majoria de gent: cultivava morenc, cacauet i fesols. Té moltes terres i quaranta vaques que ara manté un veí. L'Ebrima cada any els envia diners perquè es puguin comprar el que necessitin, és qui administra els diners de la família. En lloc de dipositar els diners en bancs, ells inverteixen comprant vaques. Si produeixen menjar de sobres, el donen als veïns o a qui faci falta perquè al poble és com si tots fossin família, només en fan negoci si van a vendre a la capital.

L'Ebrima té dues dones: una ha tingut tres fills seus i l'altra dos; tots nens. Als

musulmans com ell se'ls permet tenir fins a quatre dones, diu que això depèn de les que puguin mantenir. El seu pare només en va tenir una.

- Què el va portar a viatjar de Gàmbia cap a Espanya?

La feina. Primer vaig anar de Gàmbia a Líbia, l'any 91. Al final del 94 la situació a Líbia era molt tensa i vaig comprar un bitllet de vaixell per marxar cap al Marroc. Quan vaig arribar-hi em van dir que a Espanya hi havia feina, per això me'n vaig anar cap a Ceuta de polissó en un vaixell, on vaig estar-hi catorze hores, sense que em veiés ningú. A Alcarràs vaig agafar un taxi cap a Almeria; recordo que em van cobrar uns 300 euros pel viatge. A Roquetes de Marja vaig començar a treballar i vaig poder anar a buscar el visat. El 97 vaig anar cap a Lleida, on recollia fruita, i el 2001

cap a València, on vaig viure dos anys. Després d'estar tres mesos més treballant de manobre, a Sabadell, vaig viatjar cap a Al-Mansur, a Almodóvar de Río, Andalusia. Ara fa deu mesos que visc al Pla.

-Quants habitants sou al vostre poble?

No devem arribar a les mil persones. Es diu Sami Suruwakunda-gmb: Sami és el nom antic del poble; Suruwakunda és una extensió que se li ha afegit després. Al meu poble pràcticament tots portem el cognom Ceesay.

- A les escoles en quin idioma us ensenyen?

Jo no vaig anar a l'escola, vaig anar a les madrassa¹. Allà s'aprèn en àrab. Sé parlar en anglès, però no el sé escriure.

ESPECIALITATS EN:

- Pop a la gallega
- Braó de porc i cloïsses amb salsa
- Pernils Jabugo etc.

Cafeteria

FRANKFURT KUWAIT

C. Reria, 66 - Tel. 977 63 05 65
EL PLA DE SANTA MARIA (Tarragona)

- Però ara a Gàmbia, els nens, majoritàriament, van a l'escola?

Sí, ara és com aquí, els nens i les nenes van a l'escola. Però jo tinc més de 40 anys i abans molts pares no ho volien, perquè els interessava més que els seus fills anessin a la madrassa¹. Allà s'hi aprèn de memòria tot l'Alcorà.

- A Gàmbia l'únic idioma oficial és l'anglès...

Sí, tot i que nosaltres som mandingues i parlem en mandinga. Allà hi ha molts idiomes, però passa el que passava abans aquí amb el castellà: l'anglès és l'únic idioma que s'ensenya a Gàmbia, encara que se'n parlen d'altres.

- En quin idioma es parla a la mesquita al seu país?

En mandinga. Però l'alcorà és paraula de déu i està en àrab. L'imam ens l'explica en mandinga. Però, per mi, en una traducció de l'Alcorà, ja no hi apareix la paraula de Déu, perquè s'hi han afegit paraules externes.

- Per què al seu país no són reconegudes com a oficials totes les llengües que s'hi parlen?

Jo crec que la culpa és del govern. Hi ha gent que ja ho deu trobar bé, perquè tenim el mateix president des de l'any 94. La majoria de persones entén el mandinga, un idioma que es parla

també en d'altres països d'Àfrica: a Senegal, a Guinea Konakre, a Guinea Bisau, a Mali, a Burquina Fasso, Kenya, Sudan...

- Però en aquests llocs es parlen dialectes diferents del mandinga, no?

Sí, però tots formen part del mateix idioma.

- Ha parlat amb la gent d'aquí sobre la seva cultura?

No, la gent normalment s'interessa per coses que no tenen a veure amb la cultura.

- Li agradaria aprendre a parlar en català?

Sí, però jo no tinc prou hores. Quan arribo de treballar lleigeixo l'Alcorà.

- Com li ha anat des que és al Pla?

Vaig arribar fa uns deu mesos i he treballat amb un empresari d'aquí al Pla durant nou mesos. Ara fa quatre dies que treballo en un altre lloc.

- Creu que us hi estareu gaire temps aquí?

Jo vaig al meu país de vacances, però després torno sempre cap aquí. Potser hi he anat set vegades des que vaig arribar a Espanya l'any 94. Tinc tots els permisos necessaris. L'any 96 em van fer un pre-contracte per poder anar a Gàmbia a fer-me el visat. No puc dir si estaré gaire temps aquí, poden canviar les coses.

- Ja ha conegut molta gent del Pla?

No he tingut cap problema amb els de la feina ni amb ningú altre, però encara no he tingut gaire temps per relacionar-me gaire.

- Ha participat en alguna activitat que s'hagi organitzat o heu assistit a alguna celebració?

No, no ens agraden aquestes festes. A vegades arribo a casa el divendres i ja no surto gaire fins el dilluns.

- Ha viscut situacions de racisme amb algun dels veïns?

El racisme està per tot el món, jo mateix puc ser racista en un moment determinat.

- Ha pensat en demanar el reagrupament familiar²?

Jo sí, però un dels meus companys, el Yanko Ceesay, que és més gran, marxarà. Quan un és vell ja no pot treballar, i aquí no tenim ningú que ens cuidi. Si tens la família aquí, ja és diferent.

- Es sent amb total llibertat per practicar la seva religió?

Sí. Vaig viure molt de temps a Roquetes de Mar, on hi ha una mesquita, i mai vam tenir cap problema. Aquí també se'm respecta en els moments en què vull resar, les tres oracions, que duren cinc minuts cadascuna com a molt. No necessito res més.

Jo crec en Déu perquè hi ha d'haver algú que sigui responsable de les coses que no sabem ben bé perquè passen. Però, per mi, creure en Jesús, Isa, és com haver quedat a mig camí, perquè Mahoma és posterior. Tot i això, a l'Alcorà també hi apareix la història de Jesús, fill de Maria verge, com a missatger d'Al·là.

- Li agradaria poder disposar d'un lloc específic per anar a resar?

És clar. El meu nebot m'ha dit que volia anar a l'ajuntament per demanar que ens lloguin un lloc, però és difícil... hi assistiríem tots els musulmans independentment del seu lloc de procedència. Una mesquita, quan està feta, sempre és propietat de l'Islam i de ningú més i hi pot entrar qui vulgui...

- Però les dones no hi poden entrar...

No. I també està prohibit que tu i jo parlem d'aquesta manera. Això podria causar confusions davant de les meves dones o d'algú que vingués. Segons l'Alcorà, un home i una dona que no estiguin casats entre ells, no poden estar sols, a no ser que un d'ells sigui metge i l'altre el malalt, per exemple. Però ja sé que aquí les coses no van així...

1. Escola d'ensenyament religiós als països islàmics.

2. Tràmit que poden realitzar les persones que viuen a l'Estat Espanyol amb permís de residència i de treball per tal que els seus fills menors, els cònjuges i ascendents majors de 65 anys que viuen a l'estranger s'instal·lin a Espanya.
<http://cat.oneworld.net/article/archive/5731/>

Copsar la bellesa tot educant

RITA MONTCUSÍ

He estat fins a quarts de 12 de la nit arreglant el jardí, renovant la terra i replantant espècies. M'he descalçat i la sensació del contacte dels peus amb la terra nova era fresc i agradable. Oloro la tarongina, la menta, l'espígol, l'alfàbrega, la maria llüisa... les puc endevinar per l'olor. L'aràlia em fa pessigolles mentre ensorro al seu voltant les vistoses alegries del jardí i les fúcsies. He acabat rendida, però he gaudit d'una bellesa que he absorbit amb tots els meus sentits.

L'endemà trobo el Lluís que em recorda l'escrit de *La Planenca* i tot i que tenia dos temes mig embastats a l'ordinador, penso que podria parlar de com transmetre als nostres infants i joves el reconeixement i gaudi per totes les coses belles que els envolten. Sembla senzill, però apreciar i saber assaborir la bellesa de les coses senzilles que ens són quotidianes no és fàcil. Ens ho prenem com una rutina i ens oblidem de valorar-la, acollir-la i fer que ens alimenti. Si ens omplim de les petites manifestacions físiques i espirituals de la bellesa serem més forts cara a les adversitats, dificultats i problemes que ens porta la vida i també tindrem més per donar als altres. Tot això ho podem ensenyar i transmetre tant si som pares com si som educadors.

Si tot ho considerem "feina", des de criar als fills, educar-los, treballar, si només tenim en compte el cansament físic i emocional, si la compra de les coses només les decideix el preu o el tenir allò que tenen els altres, no sabem copsar ni transmetre la sensació de bellesa dels esdeveniments, la tranquil·litat i serenitat que proporciona l'actitud positiva, la resposta serena i reflexiva, la paciència i la tolerància adoptant només criteris com la belle-

sa, la utilitat i sobretot la necessitat bàsica a l'hora de comprar.

Podem trobar bellesa i compartir-la amb els nostres, en multitud de coses quotidianes o ocasionals: en cuinar, llegir allò que ens aporta noves reflexions, aprenentatges, que ens diverteix, estendre la roba fresca i perfumada sense la taca que hem sabut eliminar, en reciclar la brossa i tenir la satisfacció que contribuïm a una bona causa ambiental, dissenyar la peça al taller de matrisseria i veure que s'ajusta a la perfecció, actuar en el procés de resolució del problema que compartim amb el grup de treball, el canviar els bolquers del petit i acaronar-lo suaument ben net i alimentat, curar i estimar el nostre cos, la mirada dels nostres fills després d'una trapelleria quan ens asseiem junts a "pensar", el petó i l'abraçada sincera, l'aprofitar aquella peça de roba que tant ens agrada cosint-la i fent-hi uns retocs, admirar un paisatge, trepitjar la terra esponjosa i fèrtil del camp acabat de llaurar, comprovar com un alumne ha entès i sap posar en pràctica un nou coneixement, planxar un vestit sabent que quan te'l posaràs et quedarà perfecte, demanar un consell, dubtar, parlar del què has menjat, del què has fet, escoltar, ballar, veure ballar, estar en silenci, pensar... no acabaríem mai d'anomenar petits i grans moments perquè en tots ells es pot trobar una petita o gran mostra de bellesa.

Aquest viure, transmetre bellesa, inclou educar amb l'exemple, no mitjançant la crítica, la intolerància o un de vessall de paraules i retrets. Hi ha pares que rondinen de manera sistemàtica per tot allò que un infant o adolescent fa encara que sigui propi de la seva edat o estadi evolutiu, quan la paternitat s'hauria de "gaudir" i no

"patir", quan les tasques d'atenció als fills haurien de ser manifestacions físiques i espirituals de bellesa que comportessin goig i ens alimentessin l'ànima.

Tots estem d'acord en que cal animar i encoratjar als fills i alumnes en trobar actituds rectes i positives però és precís avisar-los en positiu defugint de reaccions negatives i agressives. En primer lloc, per educar en la recerca dels moments de bellesa no s'ha d'adoptar una actitud basada en condemnar les seves aparents incapacitats, faltes, errors i fracassos, sinó manifestar-los els seus aspectes positius, saber descobrir en la profunditat del seu ésser la veritable bellesa, la veritable virtut, la veritable bondat. Hem de tenir fe en que hi és i que de ben segur la sabrem trobar.

Sempre intento aconsellar als pares i educadors que tinc al meu voltant, que facin un canvi de "xip", que mirin de pensar en positiu a fi d'atraure cap a ells mateixos i cap als que eduquen, la bellesa de les millors coses.

Molts em direu que els joves no escolten i contesten "no em ratllis", però això no és veritat. Per experiència sabem que els joves escolten, imiten i prenen consciència dels missatges transmesos amb amor, paciència, perseverança, determinació i podríem afegir persistència, perquè, si realment volem educar, sabrem buscar i/o aprofitar aquests moments de bellesa en el diàleg, la complicitat, els aprenentatges i l'acompanyament.

En aquesta bella tasca envers els infants i joves ens perdrem de ben segur altres moments diferents, però també bells. Si hem triat ser pares i educar, haurem de ser coherents amb l'escala de valors que volem transmetre.

Toponímia

JOSEFINA SOLÉ

Col·laboradors: Núria Estrada Canela, Lluís Canela Pujol, Ma Carme Compte Domingo, Joan Canela Plana i Llorença Montserrat Prats.

CARRER CAPITÀ

Es tracta d'un carrer tancat, però hi ha comunicació amb la Rèria per uns passadissos a l'interior de dues cases (patisseria Rovira i cal Jambè). Notem el pas dels anys observant els edificis nous que s'han fet, però malgrat tot, aquest carrer conserva l'estil d'una època i l'ambient dels seus orígens medievals.

Al núm. 1, Cal Capità, hi havia un trull d'oli, a la porta núm. 3 hi podem trobar una gattonera amb porta. Finalment, a la porta del núm. 10 s'hi observa una petita finestra que feia la funció de ventilar i il·luminar l'entrada quan la porta gran estava tancada. Aquesta entrada es conserva amb tota la seva originalitat, de sostre alt que permetia l'entrada del carro, la finestra del menjador que hi té accés i la baixada a l'estable, és a dir, l'arquitectura pròpia del món rural. Al carrer, el veïns encara recorden que hi havia uns pedrissos al costat de les entrades de les cases. Allí era un bon lloc per descansar i s'hi feien animades tertúlies.

TOPÒNIMS

S/N	Ca la Fustera
Núm. 1	Cal Capità
Núm. 3	Cal Majoral
Núm. 5	Ca la Filomena Esperança Cal Ramon i la Ma. Carme
Núm. 7	Ca la Serafina Cal Claveria
Núm. 9	Ca la Cisca de Figuerola Ca la Rosita Fort
S/N	Cal Macià
S/N	Cal Jambè
S/N	Cal Macià
S/N	Cal Bellaca Ca la Paulina
Núm. 2	Cal Cisco Balaña
Núm. 4	Ca l'Anton Solé
S/N	Cal Xerrilla Ca l'Àngel Balaña
Núm. 8	Cal Rafel Salon
Núm. 10	Ca l'Antonia Pastora Ca la Felissa
Núm. 12	Cal Llorenç Cal Canal Patisseria Rovira

CURIOSITATS

A Cal Canal abans era a Cal Llorens, més tard es va conèixer com a Cal Canal perquè el rebesavi de la Montserrat Llorens (Canal) va posar una canal a la façana principal de la casa, va ser la primera del poble i per això li va quedar el renom del "Magí de la canal". A Ca la Fustera hi havia una botiga de calçats,

Tel. 977 630 511
Fax: 977 631 244
 Ctra. de Valls C-37. Km 19
 43810 El Pla de Sta. Maria
www.masiadelpla.com

PRODUCTES ARTESANS

Queviures Macabeu
el.laboració pròpia

FRUITERIA • CANSALADERIA • CARNISSERIA

Sí vols estar ben servit i comprar molt bé de preu trobaràs un extens assortit anant a Cal Macabeu

Plaça de l'Església, 12 • Tel. 977 63 01 05 • El Pla de Santa Maria

roba i altres coses. Va ser fundada l'any 1927 i es va tancar l'any 2002.

A Cal Macià s'hi ubicaven "els carlins", hi havia un cafè a peu de carrer, a la part de dalt hi havia una sala gran on s'hi ballava i s'hi feia teatre (pastorets,...). També hi va tenir una barberia el Jaume Garriga (Targa).

El cafè dels carlins el van portar diverses persones, entre elles la Maria Galán, la Mercè Petaca. Després de la guerra a la planta baixa s'hi va posar la llar d'infants de les Germanes Dominiques (el cagón).

A Cal Capità tenen aquest topònim per un paper que va fer en una obra de teatre un avantpassat de la família.

TOPÒNIMS

- Núm. 1 Cal Canela
Ca l'Antolina i Rosendo de Mas Vilà.
Cal Bordet.
- Núm. 3 Cal Pep Fuster
Ca la Margarida i el Paco.
- Núm. 5 Cal Mateu Rosca.
- Núm. 7 Cal Xarrilla.
- Núm. 9 Cal Cinquero
- Núm.11 Cal Rubinat
Germanes Dominiques
Ca l'Anton Rovira
- Núm. 2 Cal Macianet
- Núm. 4 Cal Vinassa
- Núm. 6 Cal Pujol
- S/N Cal Pístola

CARRER PUJOL

Aquest carrer li dona el nom una de les cases més antigues que és a Cal Pujol. És una via que des de la vila closa s'obre al Vall, i aquesta comunicació fa que hi hagi possibilitats d'un accés veïnal que ajuda a fer un trànsit més fluït pel carrer Major que de cada dia es mostra més transitat.

CURIOSITATS

Ca l'Antolina i Rosendo són una família procedent de Mas Vilà de Vallespinosa. Cal Pep Fuster és un renom derivat d'un ofici, ja que va ser fuster de la fàbrica tèxtil. El núm. 11 també va ser durant molts anys una porta de sortida de l'antic convent de les Germanes Dominiques.

A Cal Rosca, la Palmira, la dona del Joan Rosca, era de Mont-ral, de cal Manet i el seu pare tenia carboneres, feien molt carbó i en portaven aquí, en aquesta casa, per vendre'l a la gent del poble (eren els anys 40).

CLÍNICA DENTAL RAMON I MONSERRAT

Rosa Maria Ramon i Montserrat
Agnès Ramon i Montserrat

Odontòloga
Infermera

Pg. de l'Estació, 40, 1r 1a
43800 Valls

Tel. 977 60 88 62

*Resistència de l'alumini a l'exterior,
noblesa de la fusta a l'interior*

FINESTRES
STRATO

FÀCIL INSTAL·LACIÓ
SENSE MANTENIMENT

www.cerralsa.com
administracion@cerralsa.com

C/ Sindicat, 40 · Tel. 977 630 127 / Fax: 977 630 312 · 43810 EL PLA DE STA, MARIA

LA SOCIETAT BAR MUSICAL

Bikinis - Frankfurt

C/ Rèria, 72 · Tel. 977 630 323 · EL PLA DE STA. MARIA

Aplicacions de pintura en general

c/ Artesans, 58 Nau 1 Pol. Ind.
Tel./fax: 977 60 20 83
Tels. mòbils: 610 367 589
Apartat de Correus, 290
43800 VALLS (Tarragona)

El poble ho ha volgut

NURI ESTRADA

Quan el 27 de maig es van escrutar els resultats de les eleccions municipals, en realitat vaig sentir decepció, sóc d'Esquerra Republicana, i dir el contrari fóra ridícul. En unes eleccions, qui s'hi presenta, naturalment, vol guanyar, com a mínim entrar al Govern. S'han fet il·lusions i projectes engrescadors pel poble on s'ha nascut, es viu i s'estima.

Competir amb l'alcalde sabíem que era difícil. Una de les seves feines ha estat, cobrant, fer-se popular pels qui no coneixien el Pla, ha sabut de primera mà el que ha passat al poble per actuar i, sense problemes monetaris, ha pogut dir que "sí" a totes les peticions, sobretot fer contentes les associacions.

La nostra candidatura era una incògnita, els canvis són temuts. Pels novins el Manel Toses era un desconegut, el Mateu els ha promès molt, també els ha pogut donar i fer-los contents. Pel jovent, que sembla que són els qui podrien buscar novetats, els bons intents d'Esquerra vers ells van ser mal interpretats. El programa sobre urbanisme va ser temut. El projecte a favor d'un Pla més humà va al·larmar.

Tota la gent que formava la candidatura d'Esquerra, començant pel candidat. Manel Toses, estima el poble, per això continuem a l'Ajuntament fent d'oposició i no és per desbaratar projectes ni fer la contra, si continuem és perquè en el poc que es pot fer, sabem que l'o-

posició, malgrat el desagraït que és, aquesta posició cal que existeixi, almenys per vetllar pel Govern del municipi des d'una altra posició.

En començar la carta no anava per fer propaganda d'Esquerra, no en necessitava. Si es llegeix amb imparcialitat el seu programa, es poden veure els seus bons projectes i intencions.

El que jo volia dir, és que després de sentir la decepció de la derrota i el

menyspreu, vaig sentir una tranquil·litat serena. El poble, no ha volgut provar cap alternativa, ha triat i decidit, tot els va bé, això és democràcia, ara els toca als elegits treballar i actuar. Només poden equivocar-se o encertar. Si s'equivoquen, el poble és qui els ha volgut, si encerten tots en sortirem guanyant.

Que el temps escrigui la nostra breu i petita història.

INSTAL·LACIONS
Anton Montserrat Ferré

- Aigua
- Llum
- Gas
- Calefacció
- Climatització
- Manteniments diversos

C/ Baldrich, 8 - 43810 El Pla de Sta. Maria - Tel. 977 630 506

Papers i cases **SÍLVIA ÀVILA CÀRDENAS**
**Llibreria, papereria,
material escolar, joguines i
objectes de regal**

Silvia Plaça de l'Església, 5 • Tel. 977 630 337
43810 El Pla de Sta. Maria

Si la prestatgeria enraonés...

JORDI MARÍN

LA CIUTAT SENSE TEMPS

Enrique Moriel

Edicions Destino

Col·lecció L'Àncora, 191

472 - 376 pàgines

20 euros

És evident que Barcelona està de moda, a més dels milers de turistes que habitualment envaeixen les Rambles, la Sagrada Família o el Parc Güell, darrerament la Ciutat comtal està sent l'escenari de moltes de les novel·les més venudes a casa nostra. Tot seguint l'estel marcat per Marsé o l'enyorat Vázquez-Montalbán, Ruiz Zafón amb *L'Ombra del vent* i Ildefonso Falcones, amb *L'església del mar*, han obtingut espectaculars èxits i grans vendes. Dues novel·les "barcelonines" en aquest Sant Jordi han estat entre les més venudes: *La clau Gaudí*, d'Esteban Martín i Andreu Carranza, en què aquests dos autors canvien la història de la mort de l'arquitecte, tot plantejant-nos-la com un assassinat, i *La ciutat sense temps*, d'Enrique Moriel, que, per començar amb els enigmes, és signada amb un pseudònim.

La solapa de la novel·la ens diu: "*Enrique Moriel va néixer el segle passat a Barcelona. Autor de reconeguda trajectòria, ha conreat els més diversos gèneres literaris. Com el protagonista de La ciu-*

tat sense temps, s'ha estimat més ocultar la seva veritable identitat, però a diferència d'aquest personatge, no ho farà de manera definitiva". Després de suposicions sobre si eren els propis Ruíz Zafón o Falcones, des de la diada de Sant Jordi ja sabem que sota aquest pseudònim s'amaga el nom de Francisco González Ledesma. Enrique Moriel és el protagonista de *Sombras viejas*, títol amb què el propi González Ledesma guanyava el premi internacional José Janés, el 1948. Aquell llibre fou prohibit pel franquisme, i com a homenatge, ha emprat el nom del protagonista com a pseudònim per a aquesta nova novel·la. Conegut, sobretot, pels seus títols de temàtica negra, l'autor ha volgut signar la seva primera novel·la històrica sota pseudònim per no confondre els seus lectors; com havia fet amb Silver Kane, primer alter ego de Ledesma, quan escrivia novel·les de l'oest.

Tot aprofitant-se d'un personatge fictici, un vampir, l'autor ens presenta la història d'una ciutat, Barcelona, amb les seves transformacions. *La ciutat sense temps* és una novel·la que va des del segle XV fins als nostres dies i gràcies a les diverses vides d'aquest narrador immortal coneixerem diversos moments de la història de la ciutat de Barcelona i reflexionarem sobre la dualitat bé-mal.

A través d'un assassinat que la Marta Vives, una ajudant d'advocat, ha de

tractar d'aclarir, Ledesma ens durà fins al narrador, sorgit dels prostíbuls de la Barcelona medieval i que ens transportarà al passat de la ciutat: les execucions al Pla de la Boqueria, les condemnes per bruixeria, els antics tribunals eclesiàstics, el comerç d'esclaus al Portal de l'Àngel, les lluites contra Felip V, el desenvolupament urbanístic de la ciutat, els atemptats anarquistes o la construcció de la Sagrada Família.

Alguns diuen que aquesta fou la gran "tapada" del passat Sant Jordi, 3a en vendes en castellà i 5a en català. Tant és així que diverses productores de Hollywood ja han mostrat el seu interès per portar aquesta història al cinema.

Fusteria - Ebenisteria Portes d'interior
A. FERRÉ Armari de cuina i bany
Mobles a mida

C/ Anselm Clavé, 10
43810 El Pla de Santa Maria (Alt Camp)
Tel. Taller 977 63 00 74

fredi
Productes i serveis per la seva oficina

email: fredi@ofixperts.es
www.fredi-valls.com

Passag de l'Estació, 28
43800 VALLS
Tel: 977 612 186 Fax: 977 612 391

 ofixperts

Els nostres gossos Vida d'una gosseta

JOSEP FONTOVA

Hi havia una vegada una gosseta la vida de la qual estaria marcada pels accidents. El dia que va néixer, el primer que va notar quan va sortir de dins de la seva mare va ésser que aquell món era molt mullat (tot just havia nascut durant una tempesta de tardor i per molt que ho intentava la seva mare, no podia eixugar-la). A més, la nostra fera era la última d'una ventrada de 14 gossets. Varem anar a buscar-la quan encara no havia fet les vuit setmanes; els propietaris de la gossa no estaven disposats a tenir tants gossets molt de temps, i de ben segur que la seva mare necessitava ajuda urgent, la pobra només tenia ossos i una mica de pèl. Tot d'un plegat ja la teníem a dins del cotxe; com no podia ésser d'una altra manera, estava xopa degut a la pluja que aquell dia no va parar de caure. Ella era una bola negra, molt petita, la més petita de les gossetes i amb molta vitalitat.

El seu creixement no va tenir cap problema i al cap d'un any era una preciosa gossa d'orelles dretes i un pèl negre llarg i lluent. Li agradava empaïtar els ocells, gats, qualsevol cosa que corregués per davant seu era perfecta per fer una mica d'exercici. Durant aquell hivern dos bons ensurts; el primer un tret d'un caçador que la va confondre amb una guilla, tots varem estar de sort, sobretot la gossa. L'incident es va tancar amb una quinzena de punts a la pota esquerra del darrera. A partir d'aquell dia la muntanya ja no li va agradar i el soroll dels trets encara menys. El segon va anar acompanyat de mo-

ments de veritable angoixa ja que la gossa va caure en una bassa glaçada, en uns dies en que la temperatura màxima en prou feines arribava a dos graus positius, i l'alçada d'aquella bassa era massa alta com per intentar ajudar-la dins de l'aigua. Després d'una bona estona varem aconseguir una corda suficientment llarga per passar-li per sota el cos i al cap d'uns quants intents la gossa tornava a estar tocant de potes a terra. Això sí, la pobra no tenia ni un gram de força, les seves cames no l'aguantaven i pesava el doble amb tota aquella aigua glaçada damunt del seu cos. Sense perdre un instant a buscar tovalloles i alguna manta, i també a fer foc. Al cap de tres hores d'escalfar i eixugar, la gossa va agafar la mobilitat de sempre, UUUUU!! Com es diu en algun lloc "prova superada", però pels pèls. Van passar un parell d'anys sense sorpreses no desitjades, fins el dia en que la nostra estimada gossa utilitzant la seva autoritat a casa seva davant d'un gos perdut i després d'un parell d'intents per part del nouvingut de fer valer la seva força, l'emprèn fins a la carretera per demostrar-li fins a on arriba el seu domini; amb el descuit de no mirar i patapam... un cotxe la fa volar pels aires, de ben segur que si el cotxe no hagués frenat per evitar xafar el gos perdut, la nostra gossa ja no hauria fer res més de bo. Com segueix la pel·li?, doncs de cap al veterinari i amb la pota del davant trencada per quatre llocs; el córrer darrere els gats ja es va acabar.

Semblava que la seva vida ja seria tranquil·la, sense cap ensurt més gran dels que ja havíem tingut. Durant la nostra convivència, en algun moment ens passava pel cap el fet de si aquestes fatalitats tenien un missatge positiu o tot el contrari, si després d'estar tan a prop de la mort potser el seu destí era morir jove, però per quin motiu? Era forta, valenta i decidida, i en l'última demostració de la seva fidelitat es va superar amb escreix. Va passar una nit quan la gossa feia pocs dies que havia complert quatre anys; en un carreró fred i fosc dos brètols ens van intimidar per robar-nos, la gossa no va bordar, ni feia res, però de sobte es va tirar damunt del primer mossegant-lo a la mà, fent que deixés anar la navalla i en un vot elèctric es va tirar al coll de l'altre; quan el va deixar ells van fugir i nosaltres estàvem sols, abraçats i plorant. Hi havia sang a les meves mans, a la meua roba, a la gossa, la vaig portar en braços cap un lloc amb claror i allí varem veure les dues punyalades mortals que tenia al costat del cor. No hi havia res a fer, només acompanyar-la en el seu últim viatge. Tenia raó, ella havia de morir jove; el motiu ara ja el sabeu, va donar la vida perquè jo pogués continuar la meua.

Per a més informació podeu trucar al telèfon **627450922** o a/e: rebolls@tinet.org

**CENTRE CANI
ELS REBOLLS**

Coaliment
CARME – C/Major, 51

Tel. 977 630 035

Mireia Oliva Pujol
Pl. Jacint Verdaguer, 3
43810 - El Pla de Santa Maria

perruqueria
UNISEX

telf: 977 63 18 47

La sang de cordó umbilical, font de vida

DR. ENRIC CONTRERAS
BANC DE SANG I TEIXITS
CAP DE CENTRE DE TARRAGONA I TERRES DE L'EBRE

UNA MICA D'HISTÒRIA...

La sang és un teixit viu, que es va regenerant constantment. A l'interior de la medul·la òssia es troben les cèl·lules progenitores hematopoètiques, que són les encarregades d'aquesta regeneració.

El trasplantament d'aquestes cèl·lules és l'únic tractament curatiu per a un

nombre important de malalties, algun tipus de leucèmia. L'any 1960 es van començar a fer aquests tipus de trasplantaments, amb cèl·lules procedents de la medul·la òssia, per això aquesta tècnica va rebre el nom de trasplantament de medul·la òssia. Una de les seves limitacions resideix en el fet que no tot els pacients tenen donants compatibles. A la pràctica, poc més

d'un terç dels pacients del món occidental que necessiten un trasplantament tenen possibilitat de trobar un donant en el seu entorn.

Fa més de 15 anys que es va descobrir que la sang del cordó umbilical és molt rica en cèl·lules progenitores hematopoètiques i es va apuntar la possibilitat de la seva utilització per a trasplantaments.

L'any 1988 es va fer el primer trasplantament de cèl·lules progenitores procedents de cordó umbilical. Inicialment es va pensar que només serviria per a tractament de pacients pediàtrics, però ben aviat es va comprovar que la seva utilitat es podia fer extensiva als adults. Aquest fet ha contribuït a què molts més pacients es puguin beneficiar d'un trasplantament de progenitors hematopoètics.

LA SITUACIÓ ACTUAL...

Actualment s'han fet més de 3000 trasplantaments de SCU al món, amb resultats equivalents als que s'obtenen utilitzant progenitors procedents de la medul·la òssia.

Avui en dia hi ha emmagatzemades arreu del món quasi bé 200.000 unitats de sang de cordó umbilical, llestes per ser trasplantades i aquesta quantitat

augmenta cada dia. Això ha estat possible gràcies al desenvolupament i la interconnexió dels bancs de sang de cordó umbilical que obtenen, processen i emmagatzemen aquest producte amb garanties de qualitat i seguretat. En aquest sentit, cal destacar la importància del Banc de Cordó de Barcelona, que rep sangs de cordó umbilical procedents de maternitats de tota Catalunya, Illes Balears i Aragó. El nostre programa de Sang de Cordó Umbilical és un dels pioners i, actualment, gràcies a la col·laboració desinteressada d'un nombre molt important de professionals i la generositat dels donants, és el tercer d'Europa i un dels primers del món en activitat i qualitat dels productes emmagatzemats.

A Catalunya hi ha tretze Serveis d'Obstetrícia i Ginecologia de diferents hospitals i clíniques de Catalunya que col·laboren en aquest programa i són centres acreditats per la donació de SCU. També formen part del programa

maternitats de les Comunitats Autònomes d'Illes Balears i d'Aragó.

A la demarcació de Tarragona hi ha tres maternitats integrades al Programa de Sang de Cordó Umbilical: Hospital Universitari Joan XXIII de Tarragona, Hospital Verge de la Cinta de Tortosa i Hospital Universitari Sant Joan de Reus. Durant l'any 2007 es preveu la incorporació del Pius Hospital de Valls i de l'Hospital Sant Pau i Santa Tecla de Tarragona.

LA DONACIÓ DE LA SANG DE CORDÓ UMBILICAL

El procés de donació i obtenció de la sang de cordó umbilical és relativament senzill. Durant els primers mesos d'embaràs les futures mares són informades pels obstetres i llevadores que col·laboren en el programa sobre la possibilitat d'aquest tipus de donació i, si s'escau, signen el seu consentiment. També es realitza una enquesta i les anàlisis apropiades per a descartar el

risc de malalties transmissibles. En síntesi, amb petites diferències, és el mateix mètode d'acceptació dels donants de sang. Durant l'embaràs se segueixen els controls habituals i, en el moment del part, després de tallar el cordó umbilical i separar al nadó, es procedeix a punxar la vena umbilical amb un equip especial que permet recollir entre 50 i 150 ml de producte. Aquesta bossa de SCU, amb 10 ml de sang de la mare, un fragment del cordó i la documentació adequada, és el material que és tramès al banc pel seu processament i emmagatzematge.

La mare només caldrà que es faci unes anàlisis de sang al cap de sis mesos i respongui a unes preguntes sobre la salut del nadó per completar el procés de donació.

Actualment l'estoc d'unitats de cordó al Banc de Sang i Teixits és de més de 7.000 unitats i durant l'any 2006 s'han subministrat per al seu trasplantament 74 unitats, 5 de les quals procedents de la demarcació de Tarragona, que han servit per tractar malalties de pacients d'arreu del món.

No deixa de ser sorprenent que un producte que, fins fa poc, era de rebuig, hagi passat a ser protagonista, a través d'un procés de donació exempt de complicacions, d'un acte terapèutic que fa realitat el fet que la vida pot donar vida.

REPARACIONS MARIA MERCÈ

Es fan reparacions de confecció i
de roba en general

C/ Salvador Ferré, 11 - Tel. 977 63 00 55 - 616 86 44 89

CAFÈ COOPERATIVA I MIRALLES

Especialitat en entrepans

C/ La Rèria, 58 EL PLA DE STA. MARIA
Tel. 977 63 03 23

La Colla

Xiquets del Pla de Cabra

JOAN CLIMENT

Efectivament, el Pla de Sta. Maria hauria tingut una o dues colles autòctones de castellers.

Després de la Tercera Guerra Carlina (1872-1876) la societat canviaria radicalment per tal de mirar endavant i oblidar la guerra que havia acabat. Com diu el *Diari de Tarragona* del 12 de març de 1876, extret del BOPT:.... *corramos, sobre tan triste pasado, el velo del olvido, cerremos esas dolorosas páginas que empañan nuestra historia y contribuyentes todos con ánimo veronil y empeño decidido, a la prosperidad de la nación.*

L'últim quart del segle XIX i aprofitant la nova societat que s'acabava d'estreinar després de la guerra, al marge de les colles vallenques, van aparèixer diverses agrupacions castelleres arreu de les comarques tradicionals i a Barcelona ciutat.

Veiem-ho:

Els castellers de l'Arboç

Els Xics de Barcelona

Els Xiquets del Pla de Cabra

Els Xiquets de Montblanc (Torraires)
Hem de dir que ja existien des de primers de segle.

Els Xiquets del Pont d'Armentera

Castellers del Catllar

Xiquets de la Mercè de Tarragona

Xiquets de Torredembarra

Xiquets de l'Espluga de Francolí

Família castellera de Cal Biel, de l'Espluga de Flí.

Els castellers de Gràcia, etc. (1)

Els integrants d'aquestes colles formarien part de les agrupacions vallenques, tan abans de l'últim quart de segle com anteriorment. Quan les colles, tant la Colla Vella com la Nova, tenien actuació castellera en alguna vila o ciutat i coincidia amb la Festa Major de la població dels castellers forans que els hi donava suport, aquests es quedaven a casa per tal d'aixecar les

estructures humanes i no deixar la població sense elles.

Algunes colles acabarien per tenir grup propi com els Castellers de l'Arboç, els Torraires de Montblanc (ja tenien grup propi abans), els de Torredembarra, etc. La Colla Nova (Joves) dels Xiquets de Valls, l'antiga Roser, i la Vella dels Xiquets de Valls comptava cada una d'elles amb un elenc de 40 castellers aproximadament. Sembla ser que haurien estat tots de Valls. Ara bé, per bastir castells de vuit i de nou pisos més els folres, s'hauria tingut en compte la col·laboració de la gent del poble on la Colla anava a actuar, és a dir, si era llogada a Vilafranca amb la gent de Vilafranca i d'altres pobles, si es desplaçava al Catllar, amb la gent del Catllar i d'altres poblacions de l'Arboç, de Tarragona, del Pla, del Pont, etc. Fins i tot, quan els Xiquets de Valls actuaven per Sant Joan o Sta. Úrsula o alguna altra data festiva a Valls, els castellers d'altres viles també s'hi desplaçaven per donar suport a cada una de les colles vallenques i així rivalitzar amb totes les armes possibles. Tant era així, que durant les actuacions entre les dues colles vallenques, els castellers s'esbatussaven i l'alcalde vallenc havia de suspendre l'actuació. Sigui com sigui, sense la població forana hauria estat impossible aixecar estructures més altes. Cal dir que aquests castellers no solament estaven al cordó sinó que, fins i tot, hi pujaven i, a més, en els pisos compromesos.

El Pla de Cabra, en aquelles èpoques, era una plaça castellera amb molta tradició ja que en la seva Festa Major del dia 15 i 16 d'agost, entre els actes religiosos i populars, hi actuaven els Xiquets de Valls amb el suport dels planencs.

Aquesta afecció als castells del poble del Pla hauria estat possible gràcies al

planenc Gabriel Baldrich i Palau (àlies) *Bieló* (2), que des del juliol de 18 al 1854 aproximadament, i a l'edat de 38 anys i solter, havia estat dirigent de la Colla dels Menestrals, La Roser, actual Colla Joves Xiquets de Valls. Hauria estat el tercer cap de Colla des dels inicis dels castells a Valls, pel darrere de Josep Batet Llobera (a) *Casteller*, el primer cap de colla documentat de tots els temps a Valls (3) i d'en Ramon Ribé Targa (a) *Chon*. Tots tres haurien dirigit les construccions de nou pisos nets durant l'època anomenada el "Meravellós Trienni Casteller" (1851-1853) expressió encertada del torredembarrenc Lluís Solsona i Llorens.

La força i el carisma d'en *Bieló* vers al seu poble natal hauria estat suficient per entusiasmar a la població planenca per tal de fer-li costat i participar en la seva colla. El perfil del casteller planenc hauria estat el d'un pagès petit propietari de la terra, el menestral: gent d'oficis, treballadors de fàbriques, etc., d'idees liberals no absolutistes ni carlistes. En Gabriel Baldrich i Palau era liberal, progressista, republicà enemic aferrissat dels carlins, ja que lluitaria contra ells en les guerres carlines.

Els components de la Colla o *Partido de los Menestrales*, La Roser, eren partidaris de les NOVES idees liberals, progressistes, procedents de França de finals de segle XVIII i que donaven llibertat al poble. Mentre que els partidaris de la Colla o *Partido de los Labradores*, eren d'idees VELLES, o sigui, absolutistes, conservadores, retrògrades (4) i carlines.

Per aquest motiu, en *Bieló*, abans de ser cap de colla, s'hauria implicat anteriorment amb l'agrupació castellera de les seves mateixes idees liberals.

Avancem en el temps....La primera data documentada d'una actuació de la **Colla**

Xiquets del Pla de Cabra hauria estat per la Festa Major de la vila planenca el dia 15 d'agost de 1878: (5).

El dia 15 y 16 del presente celebrará su fiesta mayor el pueblo del Plá, que á juzgar por la animación que reina en todas las clases este año se celebrará con extraordinaria é inusitada pompa; pués á mas de las solemnes funciones religiosas, por las que tanto interés se toman los planenses, habrá repetidas salvas de mortaretes, cosos, los Xiquets de la población (el remarcat és de l'autor) *algun otro espectáculo mas; se darán en distintos días tres bailes en los que tomará parte la acreditada y distinguida orquesta de San Sadurní bajo la dirección de su reputado director el Sr. Escolà, á cuyo fin se levantará un grandioso entoldado en la espaciosa plaza de la Fuent* (6).

habrá repetidas salvas de mortaretes, cosos, los Xiquets de la población y algun otro espectáculo mas:

(7) La segona actuació documentada hauria estat, també, per la Festa Major, el 15 d'agost de 1879, en la que hi hauria participat, a més, de la **colla Xiquets de la població planenca**, les dues colles dels Xiquets del Pont d'Armentera, competint entre elles (8).

La tercera i última actuació documentada, també, per la Festa Major planenca hauria estat el 1880 en la que actuaria, només, la **Colla Xiquets de la població** o sigui, del *Pla de Cabra* (9).

Hem de manifestar que en cap d'elles se'n cita els castells bastits.

El fet que no s'hagi localitzat cap més notícia de la colla castellera planenca no vol dir que no hagués realitzat alguna actuació més quan el ple de la

Colla Nova o de la Colla Vella estarien exhibint-se en una altra població al mateix dia.

Finalment, el grup planenc acabaria les seves actuacions públiques. Els seus components participarien definitivament a cada una de les colles vallenques com sempre havien fet.

El 31 de gener de 1883 s'inauguraria el ferrocarril que sortint de Valls arribaria a Vilanova i Barcelona i viceversa. Aquells primers mesos de ferrocarril no hauria ajudat massa a la nostra comarca ja que hauria fet més profunda la decadència demogràfica a l'Alt Camp ja que molta gent emigraria cap a les comarques de Barcelona a buscar feina. Aquesta decadència afectaria,

també, als castellers.

Per confirmar aquest fet, observarem tot seguit, com un casteller del Pla de Cabra, n'Antoni Montserrat, hauria estat un de tants que hauria marxat. Aniria a viure a la vila de Gràcia. Una notícia de premsa del 15 d'agost de 1888 així ho identifica:

"Era la festa major de Gràcia quan la Colla local de Gràcia aixecava castells al carrer Major quan, de cop, es van desbocar els cavalls d'una berlina i es van tirar sobre el castell que estaven aixecant, *uno de los mas aplaudidos y arriesgados castillos*. El resultat fou que feren caure la construcció humana, atropellaren i feriren de gravetat a uns quants castellers: Francesc Punyent, de Barcelona, **Antoni Montserrat, del Pla de Cabra**, Andreu Vila i Joan Nadal, ambdós de Gràcia, amb ferides i contusions als braços, a les cames i al cap. La procedència dels caste-

llers indica la composició d'aquesta colla graciencina afina a la Colla Nova de Valls"(10).

Seria bo fer el seguiment genealògic del planenc Antoni Montserrat per tal de localitzar alguna vinculació familiar amb l'alcalde actual Sr. Mateu Montserrat. Abans d'acabar direm, també, que el Pla de Cabra va tenir grups de grallers com per exemple, "Els Antonos"o "els Perets Petits"(11).

Hem vist, doncs, com els avantpassats castellers planencs ja estarien vinculats castellerament parlant a cada una de les colles vallenques i en algun moment s'haurien estructurat com una colla pròpia. Els castellers de les idees NOVES, les liberals, les progressistes, les republicanes, amb la Colla Nova (*Joves*), la colla d'en Gabriel Baldrich i Palau (a) *Bieló* i els de les idees VELLES, les absolutistes, les conservadores, les retrògrades i les carlines, a la Colla Vella.

FONT DOCUMENTAL

- 1 i 11-Món Casteller, dirigit per Pere Català Roca, Vol. I i II, Rafael Dalmau Editors.1980.
- 2-Treball no publicat realitzat per l'autor d'aquest article.
- 3-Josep Batet Llobera (a) Casteller. L'artífex de la Colla dels Menestrals?, per Joan Climent Ferré, publicat al setmanari el Pati, el 2006.
- 4-Història de Valls, per Francisco Puigjaner i Gual, pàg. 285. Ed. Impr. Pellisser, 1881.
- 5, 8 i 9-Les places de l'Alt Camp (i 2) dins a la Revista Foc Nou, núm.58, set.1998 per Lluís Solsona i Llorens.
- 6-Diario de Tarragona, 11 d'agost 1878.
- 7-Document aportat per l'autor.
- 10-Quaderns de Vilaniu núm. 39, article: Actuacions i projecció dels Xiquets de Valls a les places barcelonines durant la segona meitat del segle XIX. per Lluís Solsona i Llorens.

La vostra botiga d'Art on-line...
... als millors preus

arT
Tarraco

www.arttarraco.com

Estètica i Salut

SÒNIA ROVIRA

C/Sindicat, 7, baixos
Tels. 977 631 290
670 642 906
43810 El Pla de Santa Maria
e-mail: sonia.rovira@terra.es

La Festa de les Neus, al Pla de Cabra

Vetllades populars de mossèn Eladi Perés Bori

RAQUEL ESTRADA

El llibre *Vetllades populars* de mossèn Eladi Perés (1883-1936), que va ser prevere del Pla, va aparèixer el 1934 i conté escrits de to moralista i religiós, a més d'algun homenatge a tradicions pròpies del seu entorn, com ho és la poesia que dedica a la Festa de les Neus que es celebra al municipi.

Mossèn Eladi recalca al pròleg que no té la intenció de presentar una obra literària, però utilitza una redacció acurada i un registre que s'aproximen al que es fa servir en qualsevol tipus de narració que ens resulti entretinguda. L'objectiu que Eladi Perés tenia amb la confecció d'aquest llibre, era el d'acostar-nos, a través de la lectura, a una doctrina religiosa innovadora per l'època en què es va elaborar.

L'observació i l'experiència són les bases de mossèn Eladi per elaborar la seva tesi sobre la societat en què es troba. Perés fa un discurs dirigit als seus fidels amb una pretesa visió del present, del passat i del futur que engloba l'àmbit local i, alhora, l'universal, per encarrilar-los en el catolicisme que també havia d'evolucionar.

Per mossèn Eladi, la nova fe catòlica, que havia de tenir en compte el paper renovat de la dona i aquella incipient globalització impulsada pel creixement del sector industrial, s'havia d'assentar sobre la base de l'estructura familiar tradicional i, també, en la cultura popular.

La festa de les Neus, al Pla de Cabra

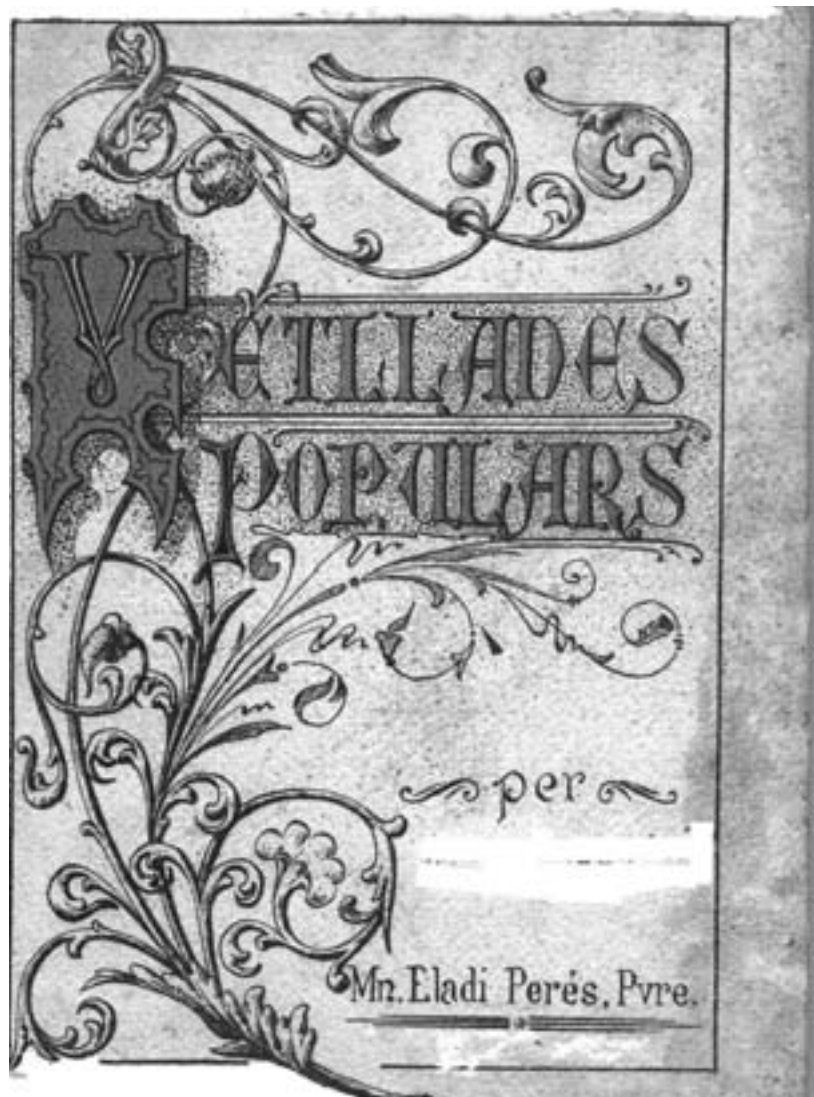
*La festa de les Neus, quina diada!
Els actes d'aquest dia tots són grans!
Ja fa més de cent anys que fou votada
pels avis, que en la fe eren uns gegants.*

*Petits i grans esperen aquest dia,
Els forasters arriben tots contents:
per tot regna la pau i l'alegria;
avui ningú és estrany, tots són parents.*

*Les campanes voltegen al cloquer,
i tothom s'empolistra amb gran primor,
la música ja sona pel carrer
anunciant als veïns: "Festa Major".*

*Autoritats i poble van al temple,
l'Ofici a tota orquestra ha començat:
"Quin acte tan formós, quin bon exemple"
diu l'orador sagrat entusiasmat.*

*Quin espetec de llums per tot s'obira!,
Catifes i domassos: Tot llueix.
Però sabeu, de tot què més m'admira?
És la fe que en vosaltres resplendeix.*

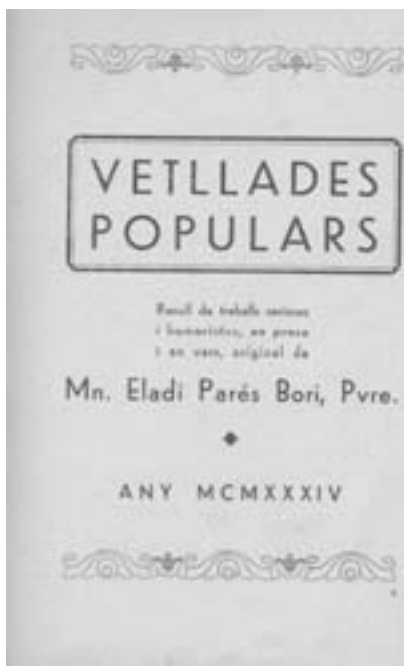
*El món pot declarar-se tot en guerra;
el llamp podrà arrasar tot un pinar,
el tro fer trontollar tota la terra,
mes, vostra fe ningú no fa minvar.*

*En nom de tot el poble, jo us dic:
Oh Verge de les Neus, Mare estimada!
Sigueu en aquest món el nostre abric
i en la Glòria doneu-nos franca entrada.*

*De nit vetlleu els nostres somnis bells,
de jorn meneu els nostres passos:
féu que volar puguem com passarells,
sense empolsar-nos l'ala, als vostres braços.*

*L'Ofici ja finit, fadrins i noies
la sardana puntegen a la plaça
al compàs de les notes alegroies
de la cobla que els marca cada passa.*

*Amb la banda de música al davant,
els clergues, majorals i autoritats
el tomb típic pel poble van donant
recollint de tothom les caritats.*

*Quin traït de cabassos plens de gra
i com s'omplen els sacs i el carretó:
ningú la seva almoïna pot negar
als simpàtics Vicari i Rector.*

*La pedra era l'assot que els camps feria
ja feia disset anys, com consta escrit;
poc més ha pedregat des d'aquell dia
que el poble feu el vot tot ell reunit.*

*Oh, fills de Pla de Cabra, conserveu
el vot de poble amb gran fidelitat:
mentre ho feu així sempre tindreu
vostre terme de pedra deslliurat.*

(Mn. Eladi Perés.
Vetllades Populares.
Pàg. 139-140)

Josep Eladi Perés Bori va néixer el 26 d'abril de 1883 a Maldà, a Lleida. Els seus pares eren Roc Perés Ripoll, de Maldà, i Concepció Bori Felip, del Vilet. En documents que parlen sobre ell, se'l descriu com a una persona vital que des de molt jove va voler ser capellà. El seu pare el va portar al convent de la Mercè de Montblanc, però ell en va marxar per anar al Seminari. Així, va ser ordenat sacerdot el 22 de setembre de 1906.

Eladi Perés va ser capellà de Ciutadella, Sarral, Alió, Reus, Passanant, Puigdelfí i cinquè Capellà del Noviciat de l'Escola Cristiana a Cambrils. Alguns encara recorden que va ser mossèn del Pla durant un temps. El més probable és que fes les funcions de mossèn ecònom; que digués missa enlloc del rector de la parròquia en algunes ocasions.

En l'escassa documentació que hem trobat sobre ell, se'l defineix com a una persona senzilla, prudent i reservada. D'altres, -que ja el recorden molt vaga-

ment a causa del pas del temps- ens n'han dit que tenia un gran interès per preparar activitats participatives per la gent del Pla de Cabra.

Entre la seva activitat pastoral també s'hi pot incloure el llibre *Vetllades populars*, que encara que utilitza un mètode bastant literari, no deixa de ser un assaig que exposa el que Eladi Perés volia comunicar amb més fervor als fidels.

Mossèn Eladi va ser assassinat als 53 anys d'edat, el 28 d'agost de 1936, en els inicis de la Guerra dels tres anys, al cementiri de Reus, a la carretera de la Selva, segons testimonis documentats. Ara, la causa d'aquest mossèn que va estar un temps al Pla, es troba en procés de beatificació.

URSA

GRUPO
URALITA

XIII Memorial Josep Ramon López

PEP BAUDÉS

Com cada any des de l'Associació del Memorial Josep Ramon López, es va proposar als joves un concurs de recollida selectiva. Aquest any, el concurs anava adreçat als alumnes d'ESO, Batxillerats, Cicles Formatius de GM i GS de les comarques de l'Alt Camp i la Conca de Barberà. La recollida selectiva seria la de bombetes gastades, procurant transmetre uns valors i unes actituds que ens portin a ésser millors ciutadans respectuosos i compromesos amb el medi ambient, per això se'ls informava també sobre les bombetes com a residu. Les bombetes són un residu elèctric que conté materials que es poden recuperar, de manera que s'ha de realitzar la seva recollida selectiva.

Les bombetes no es poden dipositar als contenidors o bosses de rebuig, ja que contenen altres elements especials com ara metalls que requereixen un tractament especial, ni als contenidors de vidre. Això fa que la destinació actual sigui la deixalleria. La finalitat d'aquesta recollida va ser tractar d'evitar que nombroses bombetes es continuessin barrejant equivocadament amb el rebuig o el vidre, amb els problemes que això pot comportar.

Un cop recollides, les bombetes es van portar a la deixalleria. Per tal d'informar al màxim de la destinació final d'aquests residus cal dir que juntament amb la resta de residus d'aparells elèctrics i electrònics que es recullen a la deixalleria s'envien a una planta especialitzada que es troba a Pont de Vilomara. Els residus es dipositen en una cinta transportadora, on es realitza un procés de trituració i es classifiquen els diferents materials per tipus (vidre, ferro, etc).

Finalment aquests materials es fan arribar, per separat, a empreses recicladores, que els tornen a fer servir com a matèries primeres per a fabricar productes nous. Una vegada esgotat el termini de recollida, el passat dia 25 d'abril a l'IES Jaume

Huguet de Valls es fa fer el recompte final de bombetes que els joves havien portat, i el total recollit va ser de 2.448 bombetes, tot un èxit.

El dia 26 d'abril es van encetar, a Valls, les xerrades amb un convidat especial que va fer omplir de gom a gom la sala d'actes de l'Institut d'Estudis Vallencs. En Francesc Mauri va saber transformar el seu tarannà més popular com a meteoròleg mediàtic i va aprofitar el seu bagatge comunicatiu per donar-nos un recital de coneixements mediambientals i una manera molt peculiar i entenedora d'enfocar un tema tan de moda com és tota la informació que envolta al fenomen del canvi climàtic.

El 2 de maig a l'Ajuntament del Pla de Santa Maria, l'Arcadi Oliveres va fer un exhaustiu repàs de totes les misèries que ens envolta el món i la societat actual. La conferència sota el títol "contra la fam i la guerra" ens va fer sentir una barreja de sentiments d'impotència i de ràbia cada vegada més significatius a mida que anava avançant la xerrada. Segurament aquell dia, molts de nosaltres vam trobar justificats molts dels aspectes que ens feien dubtar en relació a la veritable situació del món en què vivim.

El dia 4 de maig, al local social de Pira, en Pere Peñalver ens va presentar una

conferència per parlar-nos d'un tema força desconegut per molts de nosaltres com és l'aromateràpia com a opció per millorar la nostra salut. En aquest cas es va poder fer una immersió al món de les plantes i a les seves propietats curatives que van fer que una bona part del públic assistent s'impliqués personalment per exposar els seus problemes de salut i les possibilitats de millorar amb plantes com ara l'espígol.

La diada de germanor va tenir lloc a Pira i va consistir amb una trobada, esmorzar i caminada pels voltants de Pira i un dinar de germanor que va anar acompanyat com cada any d'un ambient entranable i familiar.

El mateix dia 5 de maig es van tancar els actes amb un torn de parlaments molt emotiu i amb el lliurament de premis i records de participació als alumnes que van intervenir en el concurs de bombetes i en la mostra de composicions: "no llencem les coses petites".

Finalment, en nom de l'associació, volem donar una vegada més un agraïment especial a totes les persones que d'una manera o altra, han col·laborat en l'organització i participació dels actes i fan que sigui possible aquesta consolidació any rere any.

Esperem retrobar-nos l'any que ve!
Salut!

Recollida de bombetes

La prepotència

MANEL TOSAS
President local d'Esquerra
Regidor portaveu del grup municipal

Espero que l'editor de *La Planenca* tingui la benevolència i clarividència de publicar aquets article en lletra de mida "normal" per tal de tots els lector que ho desitgin puguin llegir-lo sense recórrer a una lupa d'augment i no faci com l'editor del darrer butlletí municipal, alhora President de la corporació municipal, il·lustríssim alcalde del Pla i vicepresident del Consell Comarcal i que va publicar els articles dels dos grups minoritaris del consistori amb una lletra il·legible per les persones normals que volen llegir per poder opinar.

Deu ser que l'editor del butlletí municipal està acostumat a què els seus majoritaris seguidors, en lloc de llegir i opinar, sols es limitin a escoltar i seguir –sense qüestionar, el so de la famosa flauta màgica, no la de Mozart, és clar.

Feta aquesta introducció necessària, voldria referir-me en primer lloc a la professionalització política de l'alcalde actual.

Ara fa cinc legislatures, fa setze anys, quan la candidatura d'Unitat Planenca va guanyar les eleccions municipals i el cap de llista va accedir a l'alcaldia amb el suport de CiU, les retribucions pel càrrec d'alcalde eren irrisòries o testimoniales i les dels regidors encara més. En aquella històrica legislatura es va haver de fer un gran esforç per modernitzar l'estructura municipal, per actualitzar la gestió municipal, per posar al dia l'administració municipal que s'havia quedat ancorada en els temps de la prehistòria administrativa.

Aquell esforç va requerir que una de les regidores del grup d'UP es dediqués durant més d'un mes a posar l'ordre mínim en la paperassa municipal per tal que els auditors contractats poguessin fer la seva feina, o, al menys, intentar-ho. Aquella dedicació –en part encoberta a la resta del grup, va suposar que a l'esmentada regidora se li retribuís amb una quantitat de trenta mil de les antigues pessetes, diners

del Col·lectiu Cultural 1714, i no de l'ajuntament com hauria estat perceptiu. Per altra banda, l'alcalde va renunciar al càrrec de Conseller Comarcal que li pertocava com a membre d'una coalició d'independents, pel fet que a l'ajuntament ja hi havia prou feina.

Cap membre de la candidatura ni cap ciutadà hagués entès i acceptat que una regidora hagués "cobrat" aquesta quantitat per estar "hores a l'ajuntament", donat que era del tot suposat que el càrrec d'alcalde i de regidor era "altruista", tot i que al llarg de la recent història dels ajuntaments més d'un havia accedit als càrrecs municipals per objectius personals, per beneficis personals, millor dit.

No vull ni imaginar els comentaris ni els despits que hagués hagut de suportar, tant de propis com de contraris. No toca ara fer història, ni memòria del que havia passat en els ajuntaments de la dictadura franquista i de l'incipient democràcia, historiadors/res hi ha qualificats al Pla per fer-ho, si volen.

Ara resulta que quan tenim un ajuntament amb més personal que mai, amb més regidors que mai, amb assessores personals de l'alcalde, –que fins hi tot li escriuen els articles i escrits per a les presentacions dels butlletins, per les presentacions dels llibres i els discursos (algú es pensa que els articles i els escrits del sr. Alcalde els realitza el mateix?), doncs resulta que ara l'alcalde té un sou net per dedicació parcial a l'ajuntament de 1.700 euros mensuals mínim.

M'agradaria saber quants dels planencs que li van donar el seu vot reben aquesta retribució per jornada sencera, ja no per treball parcial.

Per a més fortuna, i per fer més fortuna, els equilibris interns de CiU han propiciat que la vicepresidència segona del Consell Comarcal li pertoqués

AGROPECUÀRIA COPERDAL, S.C.C.L.

Ctra. Igualada, 94 43420-Santa Coloma de Queralt

Telf. 977 880 703 - Fax. 977 881 093

SANTA COLOMA-EL PLA-SARRAL

a un membre d'Unió Democràtica, amb una retribució de 13.000 i pico euros nets anuals, és a dir més de 1200 euros mensuals, no per temps parcial, sinó pel sol fet de ser anomenat, per treure-hi el nas de tant en tant. Doncs resulta que ara l'únic alcalde d'Unió, és el del Pla i a ell li ha correspost el càrrec, bé també ho hagués pogut delegar a un dels seus regidors del Pla, però és clar i ha coses que no és deleguen.

És a dir, que les retribucions mensuals per haver aconseguit la majoria absoluta al Pla és de 2900 euros nets mensuals! Renoï, quina diferència d'ara a fa solament setze anys.

Si la memòria no em falla, els regidors de l'equip de govern tenen una remuneració mínima de 80 euros mensual i màxima de 300, ells han d'anar a l'ajuntament després de la feina, robant hores a la família o al temps lliure. Quina diferència entre l'un i l'altre.

Si fa uns anys la retribució encoberta d'una regidora per la feina feta durant un mes i escaig va provocar una forta convulsió en els membres del Col·lectiu Cultural 1714 i en tots els qui ens donaven suport a UP - fins i tot va provocar més tard la sortida del grup municipal UP de la regidora, ara l'excel·lent i exagerada retribució del cap de llista de CiU, no es qüestiona ni es discuteix per cap dels seus adeptes. Això vol dir que els seus electors hi estan tots conformes?

Si fos així, potser caldria qüestionar si seria perceptiu que els 774 planencs que van votar CiU, es fessin càrrec de manera proporcional dels seu sou. Que jo sàpiga en el seu programa electoral no se'n deia res de tot això.

Em fa gràcia que algun dels seus de-

fensors més destacats, dels que mai en qüestionen res i quan la conversa porta a comentar aquest tema retributiu, solament responen i diuen:

– I els altres què haurien fet? Donant per suposada que aquesta pràctica és del tot compartida per tots.

Aquesta és la resposta del qui no té arguments, com quan érem petits i dèiem: – I tu què?

Què hagués passat si s'hagués girat la truita i s'haguessin perdut tots els privilegis instaurats a la minoria que domina la majoria? De vegades ens fa por i tot imaginar-ho.

Però aquestes decisions i qüestions monetàries no són les prevalents ni les més importants o urgents pel nostre poble.

El que més temor ens fa és la prepotència que s'endevina, és el tarannà i l'estil de fer les coses. El butlletí municipal de presentació del nou consistori n'és un clar exemple.

Si saber acceptar una derrota ja és difícil, saber acceptar una contundent victòria deu d'ésser impossible.

Ara quan la seva majoria és inqüestionable és quan haurien d'obrir sense temor ni enganys les portes a la democràcia interna de l'ajuntament, ara que la força aritmètica s'imposa a la força de les propostes i dels raonaments. Ara que tenen més força que mai, que no han de témer per cap votació, ara és quan més cura tindran en amagar i distorsionar els temes realment importants.

Sinó, a què ve posar a subhasta pública un solar municipal de l'hort del Canal –i quasi d'amagat, una setmana després de les eleccions municipals, sense que s'hagués constituït el nou consistori?

A què ve voler fer una comissió de planejament urbanístic i aprovar-la en el primer plenari, quan no es varen respectar els acords unànims dels portaveus dels grups municipals del dia anterior i pels quals es definia quines eren les competències i els continguts d'aquesta comissió?

A què ve en el primer ple voler ubicar la nova llar d'infants en una part del pati de l'escola en contra de l'opinió del col·lectiu d'ensenyament, i desestimar reclamar a la parròquia la parada de cal Manescal per fer-ne ús municipal i posar-hi la llar d'infants?

A què ve passar-se pel forro la recent creada Comissió de Planificació Urbanística a qui pertocava dictaminar sobre la ubicació de la llar d'infants?

Senzillament o és un empatx de prepotència, i aquest empatx no es cura amb un senzill got de magnèsia, o bé es volen marcar diferències amb la majoria d'inexperts/es nous regidors/es de l'equip de govern, que per molt capacitats/des que siguin, els primers mesos a tothom el vestit ens ha anat gran.

Tinc l'estranya sensació que haurem de tenir tots els nostres sentits ben oberts, de reclamar la col·laboració de tots els ciutadans que encara els importa més la qualitat que no la quantitat, perquè l'engany col·lectiu podria ser majúscul emparant-se en la legitimitat d'una majoria inqüestionable i de la prepotència absoluta.

Forn de pa

Cal Gerard

C/ Réria, 16 - 43810 El Pla de Santa Maria - Tel. 977 63 00 27

Menjar i Beure

Pollastres a l'ast

Ctra. del Pla n° 126
Vall de 43800 (Tarragona)
Tel: 977 601 698

Plats cuinats

Futbol Australià a Catalunya

Entrevista a Pere Moliner

President del Primer Equip de Futbol Australià de Catalunya, el Belfry Valls AFC.

GEMMA ESTRADA

Nom: Pere Moliner Salinas
Lloc i data de naixement: A Badalona, el 17 de juny de 1961.
Formació: Vaig estudiar fins a COU.
Professió: Sóc paleta però faig reformes en general.
Tendències polítiques: Anarquista moderat.
Creences o filosofia de vida: No fer mal a ningú i que no et molestin.

– Per què futbol australià? D'on va sortir la idea?

Bé, la idea remunta de molt lluny. Sempre he estat bastant cul inquiet amb aquests temes. Anys enrere ja vaig fundar el Badalona Dracs que és un equip de Futbol americà, i va ser el primer club a Espanya i hi vaig estar vuit anys fins als 34. Llavors vaig pensar que ja era massa gran i vaig deixar-ho però aleshores vaig estar un any jugant a beisbol, després durant 5 anys vaig fer automobilisme i vaig guanyar les 24 hores de Montmeló. Més endavant, al 99 vam vindre a Valls amb la idea de descansar però no ho vaig fer gaire perquè l'any 2000 junt amb un grup d'amics vam veure per la televisió un partit de futbol australià i anavem quedant per jugar-hi tot i no saber ben bé quin era el seu funcionament. I finalment, a l'any 2002 vam fundar el primer equip de futbol australià de Catalunya.

– D'on surt el nom de Belfry?

Belfry si no ho tinc mal entès vol dir campanar en anglès, i com que el campanar de Valls és el més alt de Catalunya vam inclinar-nos per aquest nom. I el motiu de posar-lo en anglès ha estat una raó de neutralitat, si poses un nom en castellà o en català sempre se't quies-

tiona la decisió, però sembla que en anglès tothom ho accepta.

– Quins són els membres que componen el Belfry Valls AFC?

Som 19 jugadors: en Pep Vidal "Destroyer", Pere Entrena, Alí Cise, Abdou, Luciano "Toro", Àlex "Hulk" Gómez, Jose Madico, Jordi Cano, Joan Lluís Adserà, Joan "Tiburón" Hernández, Pere Moliner, David "Choco", Quim Caballé, Rafa Alcázar, Rafa Carrasco, Nano, Anthony Pym, Alasan. La majoria de jugadors som d'aquí excepte tres, l'Alí, l'Abdul i l'Alasan que són del Senegal, el Luciano que és argentí i l'Anthony que és australià.

– Quina és la Junta directiva del Belfry?

President: Pere Moliner
 Vicepresident: Joan Lluís Adserà
 Tresorer: Joaquim Caballé
 Secretari: Pere Entrena
 Vocals: Rosa Ma. Orejuela, Teresa de Haro

– En què consisteix la seva participació en LFAC (Lliga de Futbol Australià de Catalunya)?

El futbol australià, avui, és un esport minoritari que forma una gran família. Tots fem una mica de tot. Dins dels Belfry, el Quim Caballé –com a Tresorer– i jo, com a President, formem part de la LFAC.

– Quants equips de futbol australià hi ha actualment a Catalunya?

N'hi ha dos, el Belfry de Valls i el Barcelona Stars, però havíem estat quatre, ja que també hi havia el Gabas Tarragona i el Lleida Coiots. Ara bé, hi ha bones perspectives de cara l'any vinent ja que és probable que siguem sis equips.

A la Lliga del 2008 també serem sis equips: un de Perpinyà, un d'Andorra, un de Tarragona, un de Barcelona i dos

de Valls. I passarà a ser una conferència de la Lliga Europea i així l'equip que sigui finalista a l'octubre anirà a jugar la fase final de la Lliga Europea.

– I a Espanya?

Que jo sàpiga hi ha els Osos de Madrid contra els quals vam jugar un amistós el maig de 2003, però la veritat és que me n'he despreocupat bastant ja que després de l'amistós a Madrid els vam convidar aquí però no van vindre ni ens van convidar al mundial del 2005. Però aleshores en l'Europeu no van ser suficients jugadors i nosaltres sí que vam poder jugar.

– Dels partits jugats o per jugar, quins destacaries?

Un parell d'amistosos a l'estranger, un a Dubai i un altre a Londres, i a l'octubre de 2005 la participació de Catalunya al Campionat d'Europa a Londres

Al febrer de 2008 estem convidats a jugar el Mundial de Clubs a Dubai, on hi participen els millors equips del món en aquest esport. Cal matisar, però, que són

els vuit millors deixant de banda els clubs australians.

I finalment, la final d'enguany del dia 17 de juny contra els Barcelona Stars en la que vam quedar campions del II Campionat de la lliga LFAC.

– Partits previstos per jugar el que queda d'any 2007?

Al cap de setmana del 15 i 16 de setembre la selecció catalana jugarem l'EU Cup a Hamburg. Després, a l'octubre, farem varis amistosos que encara estan per concretar.

– I de cara l'any que ve?

Doncs tornarem a participar en la Lliga Europea, organitzarem el III EU Cup a Catalunya al setembre i intentarem ser presents al mundial d'Australia a l'agost del 2008.

– Ens podria fer cinc cèntims de quines són les regles del joc del futbol australià?

L'objectiu és fer passar la pilota entre els quatre pals de la porteria de l'equip contrari (Hi ha quatre pals verticals paral·lels entre si). Es pot passar la pilota amb la mà o bé amb el peu. Hi ha dues maneres de marcar, el goal és quan es passa la pilota entre els pals del centre que rep la puntuació de sis punts, i quan es passa entre els pals dels laterals en val un i s'anomena behind. En aquest joc hi ha bastant de contacte

físic ja que s'hi val a placar com en el rugby.

– Quants jugadors surten al camp de joc?

N'hi ha 9 al camp i 15 convocats. Els noms de les posicions que ocupen són semblants als del futbol americà. Aquí es juga en un camp de rugby o futbol però el futbol australià, a Australia, es juga en un camp oval de 180 x 135m, i hi juguen 18 jugadors per equip i se'n convoquen 24.

– Quan dura un partit de futbol australià? En quantes parts consta?

4 parts de 15 minuts cadascuna. Entre quart i quart hi ha un descans de 3 minuts, i a la mitja part hi ha un descans de 10 minuts

– Ens podria explicar com es llegeixen els resultats d'un partit?

És clar, si en un partit la puntuació de l'equip A ha estat: 10. 08 (68), vol dir que en aquest partit l'equip A ha marcat 10 goals i 08 behinds que fan un total de 68 punts. Tenint en compte que un goal val 6 punts i que els behind valen 1 punt cadascun.

– Quines lesions són més freqüents?

Doncs nosaltres en cinc anys no hem tingut cap lesió important, només dues torçades de dit a l'agafar la pilota i un esquinç. Ja veus, tot i tractar-se d'un esport amb contacte físic no hi ha grans lesions.

– I les sancions?

Dins del terreny de joc et poden sancionar per fer un placatge il·legal, és a dir, per picar a un jugador rival per sota les espatlles o per damunt del genoll. A més, no es pot protestar a l'àrbitre si no vols ser sancionat amb 10 metres.

– Són un equip de futbol australià però també juguen futbol gaèlic, oi? Per què?

No n'hem jugat cap encara, de gaèlic. Si no hi ha res de nou en jugarem un a l'octubre a Barcelona contra el Barcelona Gaels (irlandesos). Hi juguem perquè les regles del joc són semblants però hi ha petites diferències, com que la pilota és rodona, la porteria és una mica diferent i no val a placar.

– Característiques o trets essencials d'un bon jugador de futbol australià.

Aquí, al nostre nivell qualsevol pot ser bo però a Australia el jugador ha de medir un 1,90 m, pesar uns 90 quilos i tenir l'agilitat d'un de 1,70 m. En definitiva ha de tractar-se d'un atleta fort. Tot i això també hi ha la posició de Robber que és en la que jugo en la qual l'alçada no és tan important però en canvi sí que ho és tenir resistència, saber placar i xutar.

– En la pàgina web de LFAC he vist que es parla de LFAC Schools. Hem d'entendre que hi ha la intenció per part vostra d'introduir aquest esport a les escoles?

Exactament, aquesta és la nostra intenció però per tal de fer-ho en primer lloc necessitem poder gaudir d'alguna subvenció per part de l'administració i això a vegades costa. Ens agradaria que es creessin lligues i competicions a nivell escolar d'aquest esport.

– Li agradaria afegir algun comentari?

Sí, m'agradaria adreçar una salutació als membres del Patronat Municipal de Valls pel seu suport incondicional. (Això m'ho deia en to irònic)

I animo a tothom a fer esport en general i si hi ha algú que té ganes de provar coses noves que no ho dubti a posar-se en contacte amb nosaltres.

L'adreça del web és

<http://usuarios.lycos.es/belfryvallsafc>

